

Αρχική σελίδα>Προσφυγή στη δικαιοσύνη>Ευρωπαϊκός δικαστικός άτλας στον τομέα των αστικών υποθέσεων>Βρυξέλλες I (αναδιτύπωση)**Βρυξέλλες I (αναδιτύπωση)**

Πληροφορίες και ηλεκτρονικά έντυπα για κάθε χώρα αναφορικά με τον κανονισμό αριθ. 1215/2012

Γενικές πληροφορίες

Ο **κανονισμός 1215/2012 έχει ως σκοπό** να διευκολύνει την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, θέτοντας ιδίως τους κανόνες σχετικά με τη δικαιοδοσία των δικαστηρίων και τους κανόνες για την ταχεία και απλή αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις που εκδίδονται στα κράτη μέλη.

Ο κανονισμός αντικαθιστά τον κανονισμό 44/2001 (κανονισμός Βρυξέλλες I), ο οποίος, όμως, εξακολουθεί να εφαρμόζεται σε νομικές διαδικασίες που κινήθηκαν πριν από τη θέση σε εφαρμογή του κανονισμού 1215/2012 στις 10 Ιανουαρίου 2015 (για περισσότερες λεπτομέρειες, βλ. το άρθρο 66 του κανονισμού 1215/2012).

Ο κανονισμός εφαρμόζεται μεταξύ όλων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεριλαμβανομένης της Δανίας, η οποία έχει συνάψει τη συμφωνία του 2005 μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Βασιλείου της Δανίας σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις. Οι αναγκαίες νομοθετικές τροποποιήσεις στη Δανία έχουν ήδη τεθεί σε ισχύ από την 1η Ιουνίου 2013.

Ο κανονισμός καθορίζει ποια δικαστήρια ποιου κράτους μέλους έχουν δικαιοδοσία να κρίνουν μια αστική και εμπορική διαφορά, όταν υπάρχει ένα διεθνές στοιχείο.

Ο κανονισμός προβλέπει επίσης ότι απόφαση η οποία έχει εκδοθεί σε ένα κράτος μέλος αναγνωρίζεται στα υπόλοιπα κράτη μέλη χωρίς να απαιτείται ειδική διαδικασία.

Απόφαση η οποία έχει εκδοθεί σε ένα κράτος μέλος και είναι εκτελεστή σε αυτό το κράτος εκτελείται στα υπόλοιπα κράτη μέλη χωρίς να απαιτείται κήρυξη εκτελεστότητας.

Ο κανονισμός προβλέπει δύο έντυπα, και συγκεκριμένα τη βεβαίωση σχετικά με δικαστική απόφαση και τη βεβαίωση σχετικά με δημόσιο έγγραφο/δικαστικό συμβιβασμό.

Σύμφωνα με τον κανονισμό, τα κράτη μέλη έχουν κοινοποιήσει τα αρμόδια δικαστήρια στα οποία πρέπει να υποβάλλεται η αίτηση άρνησης εκτέλεσης, καθώς και τα δικαστήρια που είναι αρμόδια να εξετάζουν ένδικα μέσα κατά των αποφάσεων αυτών. **Επιλέξτε τη σημαία της χώρας που σας ενδιαφέρει για περισσότερες πληροφορίες.**

Σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 2, για ορισμένες υποθέσεις, το δικαστήριο, προτού κηρύξει εαυτό αρμόδιο, εξασφαλίζει ότι ο εναγόμενος ενημερώθηκε για το δικαίωμά του να αμφισβητήσει τη διεθνή δικαιοδοσία του δικαστηρίου και για τις συνέπειες της εμφάνισης ή της μη εμφάνισής του στο δικαστήριο. Για τον σκοπό αυτό, το **Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις** συνέταξε ένα **μη δεσμευτικό τυποποιημένο κείμενο PDF (241 Kb)** το οποίο περιέχει τις πληροφορίες που θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει το δικαστήριο για να εκπληρώσει την υποχρέωσή του να παράσχει στον εναγόμενο τις πληροφορίες που απαιτούνται από το άρθρο 26 παράγραφος 2 του κανονισμού.

Στην ευρωπαϊκή πύλη e-Justice θα βρείτε πληροφορίες για την εφαρμογή του κανονισμού, καθώς και ένα εύχρηστο εργαλείο για τη συμπλήρωση των εντύπων.

Σχετικοί σύνδεσμοι

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις

Συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Βασιλείου της Δανίας σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ΕΕ L 299 της 16.11.2005.

Τελευταία επικαιροποίηση: 19/02/2019

Για τη διαχείριση αυτής της ιστοσελίδας υπεύθυνη είναι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Οι πληροφορίες που περιλαμβάνονται στην παρούσα σελίδα δεν απηχούν κατ' ανάγκη την επίσημη θέση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Παρακαλείσθε να συμβουλευθείτε την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου σχετικά με το καθεστώς πνευματικής ιδιοκτησίας που διέπει τις σελίδες των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων.

Η Επιτροπή επικαιροποιεί επί του παρόντος μέρος του περιεχομένου του ιστοτόπου λόγω της αποχώρησης του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Εάν στο περιεχόμενο του ιστοτόπου δεν λαμβάνεται ακόμη υπόψη η αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου, πρόκειται για ακούσιο σφάλμα και θα γίνουν οι κατάλληλες διορθώσεις.

Βρυξέλλες I (αναδιτύπωση) - Βέλγιο

Άρθρο 65 παράγραφος 3 - Πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, των αποτελεσμάτων των δικαστικών αποφάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού.

Άνευ αντικειμένου

Άρθρο 75 στοιχείο α) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να υποβάλλονται οι αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 2, το άρθρο 45 παράγραφος 4 και το άρθρο 47 παράγραφος 1

- στο Βέλγιο, το Πρωτοδικείο («Tribunal de première instance»)

Άρθρο 75 στοιχείο β) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με αίτηση για άρνηση εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 2

- στο Βέλγιο:

α) για την άσκηση ένδικου μέσου από τον εναγόμενο: το πρωτοδικείο.

β) για την άσκηση ένδικου μέσου από τον ενάγοντα: το εφετείο («cour d'appel»).

Άρθρο 75 στοιχείο γ) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία μπορεί να ασκηθεί οποιοδήποτε περαιτέρω ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50

- στο Βέλγιο, το ακυρωτικό δικαστήριο («Cour de Cassation»)

Άρθρο 75 στοιχείο δ) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των βεβαιώσεων που αφορούν δικαστικές αποφάσεις, δημόσια έγγραφα και δικαστικούς συμβιβασμούς

Δεν συντρέχει αυτή η περίπτωση

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Κανόνες περί δικαιοδοσίας των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 6 παράγραφος 2 του κανονισμού

Κανένας

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση δίκης προς τρίτον που αναφέρεται στο άρθρο 65 του κανονισμού

Άνευ αντικειμένου

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Συμβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 69 του κανονισμού

η σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και της Γαλλίας περί της δικαστικής αρμοδιότητας, της ισχύος και της εκτέλεσης δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημοσίων εγγράφων, που υπεγράφη στο Παρίσι, στις 8 Ιουλίου 1899,
η σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και των Κάτω Χωρών για τη διεθνή δικαιοδοσία, την πτώχευση καθώς και για την ισχύ και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημοσίων εγγράφων, που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 28 Μαρτίου 1925,
η σύμβαση μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και του Βελγίου για την αμοιβαία εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, συνοδευόμενη από πρωτόκολλο, που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 2 Μαΐου 1934,
η σύμβαση μεταξύ της Γερμανίας και του Βελγίου για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βόννη στις 30 Ιουνίου 1958,
η σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων, των δικαστικών συμβιβασμών και των δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 16 Ιουνίου 1959,
η σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και της Ιταλίας για την αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων και άλλων εκτελεστών τίτλων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 6 Απριλίου 1962,
η συνθήκη μεταξύ του Βελγίου, των Κάτω Χωρών και του Λουξεμβούργου για τη διεθνή δικαιοδοσία, την πτώχευση, την ισχύ και την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημοσίων εγγράφων, που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 24 Νοεμβρίου 1961, στο μέτρο που είναι σε ισχύ.

Τελευταία επικαιροποίηση: 18/03/2019

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Τα κράτη μέλη που είναι αρμόδια για τη διαχείριση ιστοσελίδων με εθνικό περιεχόμενο προβαίνουν αυτή τη στιγμή στην επικαιροποίηση μέρους του περιεχομένου αυτού του ιστότοπου για να το προσαρμόσουν στην αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Εάν στο περιεχόμενο του ιστοτόπου δεν λαμβάνεται ακόμη υπόψη η αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου, πρόκειται για ακούσιο σφάλμα και θα γίνουν οι κατάλληλες διορθώσεις.

Βρυξέλλες I (αναδιτύπωση) - Βουλγαρία

Άρθρο 65 παράγραφος 3 - Πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, των αποτελεσμάτων των δικαστικών αποφάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού.

ά.α.

Άρθρο 74 - Περιγραφή των εθνικών κανόνων και διαδικασιών που αφορούν την εκτέλεση

Η άμεση εκτέλεση βάσει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 διέπεται από το άρθρο 622α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

«Άρθρο 622α (νέο, Εφημερίδα της Κυβερνήσεως τεύχος 50/2015): (1) Απόφαση η οποία εκδίδεται σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι εκτελεστή χωρίς να χρειάζεται διαταγή εκτέλεσης.

(2) Ο δικαστικός επιμελητής προβαίνει στην εκτέλεση, έπειτα από αίτηση του ενδιαφερόμενου διαδίκου, βάσει αντιγράφου της απόφασης του άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο έχει θεωρηθεί από το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση, και βεβαίωσης η οποία έχει εκδοθεί βάσει του άρθρου 53 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1215/2012.

(3) Όταν ο επιμελητής διαπιστώνει ότι το μέτρο ή η διαταγή δεν μπορεί να εκτελεστεί υπό τους όρους που προβλέπονται στον παρόντα κώδικα ούτε σύμφωνα μ' αυτόν, διατάζει άλλη μορφή εκτέλεσης.

(4) Απόφαση η οποία εκδίδεται σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και διατάζει ασφαλιστικό και συντηρητικό μέτρο είναι εκτελεστή σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2. Όταν το μέτρο έχει διαταχθεί χωρίς κλήτευση του εναγομένου να εμφανιστεί στο δικαστήριο, υποβάλλεται αποδεικτικό επίδοσης της απόφασης.

(5) Κατά την εκτέλεση ο κλητήρας επιδίδει αντίγραφο της βεβαίωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 2, καλώντας τον οφειλέτη να συμμορφωθεί οικειοθελώς. Η βεβαίωση συνοδεύεται από αντίγραφο της απόφασης που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αν αυτή δεν έχει επιδοθεί στον οφειλέτη.

(6) Ο οφειλέτης μπορεί να υποβάλει αίτηση άρνησης εκτέλεσης απόφασης σε προθεσμία ενός μήνα από την επίδοση. Όταν χρειάζεται να μεταφραστεί η απόφαση, η προθεσμία αναστέλλεται έως ότου παρασχεθεί στον οφειλέτη η μετάφραση.

(7) Και οι δύο διάδικοι μπορούν να ασκήσουν ένδικο μέσο κατά της προσαρμογής του μέτρου ή της διαταγής που αναφέρεται στο άρθρο 436.»

Για θέματα που αφορούν διαδικασίες εκτέλεσης οι οποίες δεν καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1215/2012, εφαρμόζονται οι γενικοί κανόνες του Πέμπτου Μέρους «Διαδικασία Εκτέλεσης» του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Άρθρο 75 στοιχείο α) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να υποβάλλονται οι αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 2, το άρθρο 45 παράγραφος 4 και το άρθρο 47 παράγραφος 1

Η αίτηση βάσει του άρθρου 36 παράγραφος 2 ή βάσει του άρθρου 45 παράγραφος 4 υποβάλλεται στο επαρχιακό δικαστήριο (Okrazhen sad) που έχει αρμοδιότητα στη διεύθυνση μόνιμης κατοικίας ή καταστατικής έδρας του διαδίκου που αντιπάσεται στην αίτηση ή, αν ο εν λόγω διάδικος δεν έχει μόνιμη κατοικία ούτε καταστατική έδρα στη Βουλγαρία, στη διεύθυνση μόνιμης κατοικίας ή καταστατικής έδρας του διαδίκου που υπέβαλε την αίτηση. Αν ο διάδικος που υπέβαλε την αίτηση δεν έχει ούτε αυτός διεύθυνση μόνιμης κατοικίας ή καταστατικής έδρας στη Βουλγαρία, η αίτηση πρέπει να υποβληθεί στο δημοτικό δικαστήριο της Σόφιας (άρθρο 622 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

Η αίτηση βάσει του άρθρου 47 παράγραφος 1 πρέπει να υποβάλλεται στο επαρχιακό δικαστήριο (Okrazhen sad) που έχει αρμοδιότητα στη διεύθυνση μόνιμης κατοικίας ή καταστατικής έδρας του οφειλέτη ή στον τόπο εκτέλεσης (άρθρο 622β του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

Άρθρο 75 στοιχείο β) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με αίτηση για άρνηση εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 2

- στη Βουλγαρία, το εφετείο της Σόφιας («Софийски апелативен съд»). Η προσφυγή υποβάλλεται μέσω του επαρχιακού δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση που απορρίπτει την εκτέλεση ή την απόφαση ότι δεν συντρέχουν λόγοι άρνησης της αναγνώρισης

Άρθρο 75 στοιχείο γ) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία μπορεί να ασκηθεί οποιοδήποτε περαιτέρω ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50

Περαιτέρω ένδικα μέσα κατά αποφάσεων του Εφετείου της Σόφιας μπορούν να ασκηθούν ενώπιον του Ανώτατου Ακυρωτικού Δικαστηρίου (Varhoven kasatsionen sad) (άρθρο 623 παράγραφος 6 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

Άρθρο 75 στοιχείο δ) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των βεβαιώσεων που αφορούν δικαστικές αποφάσεις, δημόσια έγγραφα και δικαστικούς συμβιβασμούς

ά.α.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Κανόνες περί δικαιοδοσίας των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 6 παράγραφος 2 του κανονισμού

Τα βουλγαρικά δικαστήρια και άλλες αρχές έχουν διεθνή δικαιοδοσία όταν ο ενάγων ή ο αιτών είναι Βούλγαρος υπήκοος ή νομικό πρόσωπο καταχωρισμένο στη Δημοκρατία της Βουλγαρίας (άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 2 του Κώδικα Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου).

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση δίκης προς τρίτον που αναφέρεται στο άρθρο 65 του κανονισμού

ά.α.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Συμβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 69 του κανονισμού

Σύμβαση μεταξύ της Βουλγαρίας και του Βελγίου περί ορισμένων δικαστικών θεμάτων, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 2 Ιουλίου 1930, Συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 23 Μαρτίου 1956, και ισχύει ακόμη μεταξύ Βουλγαρίας και Σλοβενίας και μεταξύ Βουλγαρίας και Κροατίας, Συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ρουμανίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 3 Δεκεμβρίου 1958, Συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας περί δικαστικής συνδρομής και έννομων σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 4 Δεκεμβρίου 1961, Συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 16 Μαΐου 1966, Συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στην Αθήνα στις 10 Απριλίου 1976, Συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας περί δικαστικής συνδρομής και ρύθμισης των σχέσεων επί αστικών, οικογενειακών και ποινικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 25 Νοεμβρίου 1976, Συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Κυπριακής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Λευκωσία στις 29 Απριλίου 1983, Συμφωνία μεταξύ της κυβέρνησης της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της κυβέρνησης της Γαλλικής Δημοκρατίας περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής σε αστικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 18 Ιανουαρίου 1989, Συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής και εκτέλεσης των αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 18 Μαΐου 1990, Συμφωνία μεταξύ της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και του Βασιλείου της Ισπανίας περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής σε αστικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 23 Μαΐου 1993, Συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Δημοκρατίας της Αυστρίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές υποθέσεις και περί πράξεων, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 20 Οκτωβρίου 1967.

Τελευταία επικαιροποίηση: 25/03/2019

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Τα κράτη μέλη που είναι αρμόδια για τη διαχείριση ιστοσελίδων με εθνικό περιεχόμενο προβαίνουν αυτή τη στιγμή στην επικαιροποίηση μέρους του περιεχομένου αυτού του ιστότοπου για να το προσαρμόσουν στην αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Εάν στο περιεχόμενο του ιστοτόπου δεν λαμβάνεται ακόμη υπόψη η αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου, πρόκειται για ακούσιο σφάλμα και θα γίνουν οι κατάλληλες διορθώσεις.

Βρυξέλλες I (αναδιτύπωση) - Τσεχική Δημοκρατία

Άρθρο 65 παράγραφος 3 - Πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, των αποτελεσμάτων των δικαστικών αποφάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού.

Άνευ αντικειμένου.

Άρθρο 75 στοιχείο α) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να υποβάλλονται οι αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 2, το άρθρο 45 παράγραφος 4 και το άρθρο 47 παράγραφος 1

Καθ' ύλην αρμόδια είναι τα επαρχιακά δικαστήρια (okresní soudy).

Το κατά τόπον αρμόδιο επαρχιακό δικαστήριο ορίζεται ως εξής:

Αν έχει ήδη εκδοθεί διαταγή για τη δικαστική εκτέλεση απόφασης, κατά τόπον αρμόδιο είναι το δικαστήριο που εκδίδει και εκτελεί τη διαταγή. Οι κανόνες εθνικής δικαιοδοσίας που διέπουν τη δικαστική εκτέλεση ορίζονται στον νόμο αριθ. 99/1963 (Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας) (άρθρο 252).

Αν έχει ήδη εκδοθεί διαταγή αναγκαστικής εκτέλεσης (exekuce), κατά τόπον αρμόδιο είναι το δικαστήριο που διατάσσει την αναγκαστική εκτέλεση (exekuční soud). Οι κανόνες για τον προσδιορισμό του δικαστηρίου εκτέλεσης ορίζονται στον νόμο αριθ. 120/2001 σχετικά με τους δικαστικούς επιμελητές και τις δραστηριότητες εκτέλεσης [Κώδικας εκτέλεσης (exekuční řád) (άρθρο 45)].

Αν δεν έχει εκδοθεί διαταγή δικαστικής εκτέλεσης απόφασης ή διαταγή αναγκαστικής εκτέλεσης, αρμόδιο για τη διαδικασία είναι το δικαστήριο που θα ήταν αρμόδιο για τη δικαστική εκτέλεση της απόφασης (βλ. σημείο 1 ανωτέρω) ή για την αναγκαστική της εκτέλεση (βλ. σημείο 2 ανωτέρω).

Ο κατάλογος όλων των επαρχιακών δικαστηρίων, συμπεριλαμβανομένων των επικαιροποιημένων στοιχείων επικοινωνίας, είναι διαθέσιμος στον [ιστότοπο του Υπουργείου Δικαιοσύνης](#).

Άρθρο 75 στοιχείο β) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με αίτηση για άρνηση εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 2

Το ένδικο μέσο ασκείται ενώπιον του δικαστηρίου η απόφαση του οποίου αμφισβητείται. (Το εν λόγω δικαστήριο παραπέμπει το ένδικο μέσο στο αρμόδιο για το ένδικο μέσο δικαστήριο).

Καθ' ύλην αρμόδια για την εξέταση των ένδικων μέσων είναι τα περιφερειακά δικαστήρια (krajské soudy). Κατά τόπον αρμόδιο είναι το περιφερειακό δικαστήριο στη δικαιοδοσία του οποίου υπάγεται το επαρχιακό δικαστήριο που εξέδωσε πρωτοδικώς απόφαση σχετικά με την αίτηση άρνησης εκτέλεσης (ή τη διαδικασία αναγνώρισης ή άρνησης αναγνώρισης).

Άρθρο 75 στοιχείο γ) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία μπορεί να ασκηθεί οποιοδήποτε περαιτέρω ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50

Μπορούν να ασκηθούν μόνο τα ακόλουθα έκτακτα ένδικα μέσα:

προσφυγή ακυρώσεως (žaloba pro zmatečnost) σύμφωνα με τα άρθρα 229 επ. του νόμου αριθ. 99/1963 (Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας)

προσφυγή για επανάληψη της διαδικασίας (žaloba na obnovu řízení) σύμφωνα με τα άρθρα 228 επ. του νόμου αριθ. 99/1963 (Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας) αναίρεση (donolání) σύμφωνα με τα άρθρα 236 επ. του νόμου αριθ. 99/1963 (Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας).

Όλα τα προαναφερόμενα έκτακτα ένδικα μέσα ασκούνται ενώπιον του δικαστηρίου που αποφάνθηκε σε πρώτο βαθμό σχετικά με την αίτηση άρνησης εκτέλεσης (ή τη διαδικασία αναγνώρισης ή άρνησης αναγνώρισης).

Το Ανώτατο Δικαστήριο (Nejvyšší soud) είναι αρμόδιο για τις αναίρεσεις (řízení o donolání). Το δικαστήριο που αποφάνθηκε πρωτοδικώς είναι αρμόδιο για τις προσφυγές για επανάληψη της διαδικασίας (řízení na obnovu řízení). Το δικαστήριο που αποφάνθηκε πρωτοδικώς είναι αρμόδιο για τις προσφυγές ακυρώσεως (řízení o žalobě pro zmatečnost) σε ορισμένες περιπτώσεις, ενώ το εφετείο είναι αρμόδιο σε άλλες [βλέπε άρθρο 235α του νόμου αριθ. 99/1963 (Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας)].

Άρθρο 75 στοιχείο δ) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των βεβαιώσεων που αφορούν δικαστικές αποφάσεις, δημόσια έγγραφα και δικαστικούς συμβιβασμούς

Σλοβακικά.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Κανόνες περί δικαιοδοσίας των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 6 παράγραφος 2 του κανονισμού

Νόμος αριθ. 91/2012 σχετικά με το διεθνές ιδιωτικό δίκαιο, και ιδίως το άρθρο 6 του νόμου.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση δίκης προς τρίτον που αναφέρεται στο άρθρο 65 του κανονισμού

Άνευ αντικειμένου.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Συμβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 69 του κανονισμού

Συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας για τη δικαστική αρωγή και τη διευθέτηση νομικών σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις (Σόφια, 25 Νοεμβρίου 1976)

Συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Κυπριακής Δημοκρατίας για τη δικαστική αρωγή σε αστικές και ποινικές υποθέσεις (Λευκωσία, 23 Απριλίου 1982)

Συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας για τη δικαστική αρωγή σε αστικές και ποινικές υποθέσεις (Αθήνα, 22 Οκτωβρίου 1980)

Συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και του Βασιλείου της Ισπανίας για τη δικαστική αρωγή, την αναγνώριση και την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις (Μαδρίτη, 4 Μαΐου 1987)

Συνθήκη μεταξύ της κυβέρνησης της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Γαλλίας για τη δικαστική αρωγή και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές, οικογενειακές και εμπορικές υποθέσεις (Παρίσι, 10 Μαΐου 1984)

Συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας για τη δικαστική αρωγή και τη διευθέτηση νομικών σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις (Μπρατισλάβα, 28 Μαρτίου 1989)

Συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας σχετικά με τη δικαστική αρωγή σε αστικές και ποινικές υποθέσεις (Πράγα, 6 Δεκεμβρίου 1985)

Συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας για τη δικαστική αρωγή και τη διευθέτηση νομικών σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές, εργασιακές και ποινικές υποθέσεις (Βαρσοβία, 21 Δεκεμβρίου 1987), κατά την έννοια της συνθήκης μεταξύ της Τσεχικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Πολωνίας με την οποία τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε η συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας για τη δικαστική αρωγή και τη διευθέτηση νομικών σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές, εργασιακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 21 Δεκεμβρίου 1987 (Mojiμίρονσε, 30 Οκτωβρίου 2003)

Σύμβαση μεταξύ της Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Πορτογαλίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων (Λισαβόνα, 23 Νοεμβρίου 1927)

Σύμβαση για τη δικαστική αρωγή σε αστικές υποθέσεις μεταξύ της Τσεχικής Δημοκρατίας και της Ρουμανίας (Βουκουρέστι, 11 Ιουλίου 1994).

Συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας για τις νομικές σχέσεις σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις (Βελιγράδι, 20 Ιανουαρίου 1964)

Συνθήκη μεταξύ της Τσεχικής Δημοκρατίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας σχετικά με τη δικαστική αρωγή που παρέχεται από τα δικαστικά όργανα και τη διευθέτηση ορισμένων νομικών σχέσεων σε αστικές και ποινικές υποθέσεις (Πράγα, 29 Οκτωβρίου 1992).

Τελευταία επικαιροποίηση: 25/09/2019

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Τα κράτη μέλη που είναι αρμόδια για τη διαχείριση ιστοσελίδων με εθνικό περιεχόμενο προβαίνουν αυτή τη στιγμή στην επικαιροποίηση μέρους του περιεχομένου αυτού του ιστότοπου για να το προσαρμόσουν στην αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Εάν στο περιεχόμενο του ιστοτόπου δεν λαμβάνεται ακόμη υπόψη η αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου, πρόκειται για ακούσιο σφάλμα και θα γίνουν οι κατάλληλες διορθώσεις.

Βρυξέλλες I (αναδιτύπωση) - Γερμανία

Άρθρο 65 παράγραφος 3 - Πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, των αποτελεσμάτων των δικαστικών αποφάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού.

1) Πώς μπορεί σε γενικές γραμμές να περιγραφεί η ανακοίνωση δίκης:

Με την ανακοίνωση δίκης, μία εκκρεμής δίκη (αρχική δίκη) γνωστοποιείται επίσημα σε έναν μη συμμετέχοντα στη δίκη τρίτο. Η ανακοίνωση ασκείται με την κατάθεση στο δικαστήριο δικογράφου, το οποίο στη συνέχεια επιδίδεται επίσημα στον τρίτο προς τον οποίο γίνεται η ανακοίνωση. Ο τρίτος μπορεί ελεύθερα να επιλέξει αν θα παρέμβει ή όχι στη δίκη. Εξάλλου, ο τρίτος, ακόμη και αν παρέμβει, δεν καθίσταται διάδικος, αλλά προσθέτως παρεμβαίνων, του οποίου οι δηλώσεις και οι πράξεις δεν επιτρέπεται να είναι αντίθετες προς αυτές του κύριου διαδίκου. Ο προσθέτως παρεμβαίνων δεν μπορεί να καταδικαστεί στην καταβολή δικαστικών εξόδων.

2) Ποια είναι τα κύρια αποτελέσματα των αποφάσεων για τα πρόσωπα στα οποία ανακοινώθηκε η δίκη:

Η ανακοίνωση δίκης έχει ως σημείο αφετηρίας μία εκκρεμής δίκη (την αρχική δίκη) της οποίας ένας διάδικος, αφενός, αντιμετωπίζει τον κίνδυνο να εκδοθεί δυσμενής για τον ίδιο απόφαση, αφετέρου, όμως ελπίζει ότι, σε μια τέτοια περίπτωση, θα μπορεί να θεμελιώσει αξίωση απορρέουσα από εγγυητική ευθύνη ή αξίωση αποζημίωσης κατά του τρίτου. Επομένως, το συμφέρον του διαδίκου που ανακοινώνει τη δίκη συνίσταται είτε στη μη απώλεια της αρχικής δίκης (στο μέτρο που η παρέμβαση του τρίτου μπορεί να τον βοηθήσει να κερδίσει την αρχική δίκη) είτε (για την περίπτωση που χάσει την αρχική δίκη) στην κάλυψη της ζημίας που θα υποστεί από την αρχική δίκη μέσω νίκης του στην επακόλουθη δίκη κατά του τρίτου.

Αν ο τρίτος παρέμβει υπέρ του διαδίκου που του ανακοίνωσε τη δίκη, έχει την υποχρέωση να δεχτεί τη δίκη στη θέση που βρίσκεται κατά τον χρόνο της παρέμβασής του. Δικαιούται να προβάλλει μέσα επίθεσης και άμυνας και να ενεργεί διαδικαστικές πράξεις, υπό την προϋπόθεση ότι δεν είναι αντίθετα προς τις πράξεις του κύριου διαδίκου. Αν ο τρίτος αρνηθεί να παρέμβει ή αδρανήσει, η δίκη συνεχίζεται χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ο τρίτος. Λόγω της

πραγματοποιηθείσας ανακοίνωσης, σε επακόλουθη δίκη του ανακοινώσαντος διαδίκου κατά του τρίτου, ο τρίτος δεν μπορεί να επικαλεστεί ότι η αρχική δίκη κρίθηκε εσφαλμένα. Αυτό σημαίνει ότι, στην επακόλουθη δίκη, το αποτέλεσμα της αρχικής δίκης είναι δεσμευτικό υπέρ του ανακοινώσαντος διαδίκου.

3) Η ανακοίνωση της δίκης δεν έχει αποτελέσματα επί της νομικής διάγνωσης της αρχικής δίκης.

4) Η δεσμευτικότητα του αποτελέσματος της αρχικής δίκης δεν ισχύει αν ο προσθέτως παρεμβαίνων δεν μπόρεσε να προβάλει μέσα επίθεσης και άμυνας λόγω της στάσης στην οποία βρισκόταν η αρχική δίκη κατά τον χρόνο της παρέμβασής του ή λόγω δηλώσεων ή πράξεων του κύριου διαδίκου.

5) Τα αποτελέσματα της ανακοίνωσης δίκης επέρχονται ανεξαρτήτως του αν ο τρίτος παρέμβει στην αρχική δίκη ή όχι.

6) Η ανακοίνωση δίκης δεν έχει αποτελέσματα στη σχέση μεταξύ του τρίτου και του αντιδίκου του ανακοινώσαντος διαδίκου, εκτός αν ο τρίτος παρέμβει υπέρ του εν λόγω αντιδίκου.

Άρθρο 75 στοιχείο α) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να υποβάλλονται οι αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 2, το άρθρο 45 παράγραφος 4 και το άρθρο 47 παράγραφος 1

- στη Γερμανία, στο «Landgericht» (πρωτοδικείο).

Άρθρο 75 στοιχείο β) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με αίτηση για άρνηση εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 2

- στη Γερμανία, στο «Oberlandesgericht» (εφετείο).

Άρθρο 75 στοιχείο γ) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία μπορεί να ασκηθεί οποιοδήποτε περαιτέρω ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50

- στη Γερμανία, στο «Bundesgerichtshof» (Ομοσπονδιακό Ακυρωτικό Δικαστήριο).

Άρθρο 75 στοιχείο δ) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των βεβαιώσεων που αφορούν δικαστικές αποφάσεις, δημόσια έγγραφα και δικαστικούς συμβιβασμούς

Ανευ αντικειμένου.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Κανόνες περί δικαιοδοσίας των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 6 παράγραφος 2 του κανονισμού

- στη Γερμανία: άρθρο 23 του κώδικα πολιτικής δικονομίας (Zivilprozessordnung).

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση δίκης προς τρίτον που αναφέρεται στο άρθρο 65 του κανονισμού

- στη Γερμανία: άρθρα 68 και 72 έως 74 του κώδικα πολιτικής δικονομίας (Zivilprozessordnung).

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Συμβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 69 του κανονισμού

η σύμβαση μεταξύ της Γερμανίας και της Ιταλίας για την αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 9 Μαρτίου 1936,

η σύμβαση μεταξύ της Γερμανίας και του Βελγίου για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημόσιων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βόννη στις 30 Ιουνίου 1958,

η σύμβαση μεταξύ της Γερμανίας και της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, δικαστικών συμβιβασμών και δημόσιων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 6 Ιουνίου 1959,

η σύμβαση μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και της Γερμανίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βόννη στις 14 Ιουλίου 1960,

η σύμβαση μεταξύ των Κάτω Χωρών και της Γερμανίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων και άλλων εκτελεστών τίτλων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Χάγη στις 30 Αυγούστου 1962,

η σύμβαση μεταξύ της Γερμανίας και της Ελλάδας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, συμβιβασμών και δημόσιων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 4 Νοεμβρίου 1961,

η σύμβαση μεταξύ της Ισπανίας και της Γερμανίας για την αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων και συμβιβασμών, καθώς και εκτελεστών δημόσιων εγγράφων, σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βόννη στις 14 Νοεμβρίου 1983.

Τελευταία επικαιροποίηση: 28/01/2019

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Τα κράτη μέλη που είναι αρμόδια για τη διαχείριση ιστοσελίδων με εθνικό περιεχόμενο προβαίνουν αυτή τη στιγμή στην επικαιροποίηση μέρους του περιεχομένου αυτού του ιστοτόπου για να το προσαρμόσουν στην αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Εάν στο περιεχόμενο του ιστοτόπου δεν λαμβάνεται ακόμη υπόψη η αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου, πρόκειται για ακούσιο σφάλμα και θα γίνουν οι κατάλληλες διορθώσεις.

Βρυξέλλες I (αναδιτύπωση) - Εσθονία

Άρθρο 65 παράγραφος 3 - Πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, των αποτελεσμάτων των δικαστικών αποφάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού.

1) Πώς μπορεί σε γενικές γραμμές να περιγραφεί η προσεπικλήση τρίτου σε δίκη;

Σύμφωνα με το δικονομικό δίκαιο της Εσθονίας, τρίτος προσεπικαλείται σε δίκη μέσω της επίδοσης δικογράφου προσεπικλήσης. Διάδικος σε δίκη ο οποίος θεωρεί ότι θα μπορεί, αν το αποτέλεσμα της δίκης είναι σε βάρος του, να στραφεί εναντίον τρίτου με αγωγή και να ζητήσει την απαλλαγή του από υποχρέωση που απορρέει από εικαζόμενη παράβαση σύμβασης, από υποχρέωση αποζημίωσης ή από υποχρέωση αποκατάστασης, ή ο οποίος έχει λόγους να αναμένει ότι τρίτος θα ασκήσει τέτοια αγωγή εναντίον του, μπορεί να υποβάλει αίτηση στο δικαστήριο στο οποίο εκκρεμεί η δίκη και να ζητήσει την προσεπικλήση τρίτου στη δίκη. Το δικαστήριο επιδίδει την προσεπικλήση στον τρίτο, ενημερώνει σχετικά τον αντίδικο και τους τάσσει προθεσμία για να λάβουν θέση. Αν η αίτηση πληροί τους νόμιμους όρους και ο διάδικος στοιχειοθετεί την ανάγκη προσεπικλήσης του τρίτου, το δικαστήριο διατάζει την προσθήκη του τρίτου στη δίκη. Τρίτος που δεν προβάλλει αυτοτελή αξίωση συμμετέχει στη δίκη σύμφωνα με το δικονομικό δίκαιο της Εσθονίας, αλλά δεν καθίσταται διάδικος (ενάγων ή εναγόμενος). Αν προκύψει ότι η προσθήκη του τρίτου στη δίκη ήταν αδικαιολόγητη, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τον αποκλεισμό του από τη δίκη. Τρίτος που δεν προβάλλει αυτοτελή αξίωση και που προσεπικαλείται στη δίκη ή παρεμβαίνει σε αυτήν υπέρ του ενάγοντος ή του εναγομένου θα πρέπει, κατά τεκμήριο, να υποστηρίξει τον οικείο διάδικο της δίκης, δηλαδή να προβάλει επιχειρήματα υπέρ του εν λόγω διαδίκου και να έχει συμφέρον να δικαιωθεί αυτός. Τρίτος που δεν προβάλλει αυτοτελή αξίωση μπορεί να προβεί σε κάθε διαδικαστική ενέργεια, εκτός από αυτές που μπορούν να διενεργηθούν μόνο από τον ενάγοντα ή τον εναγόμενο ιδίως, μπορεί να ασκήσει έφεση κατά της απόφασης που θα εκδοθεί στην υπόθεση. Αίτηση, ένδικο μέσο ή άλλη διαδικαστική πράξη τρίτου δεν παράγει αποτελέσματα στη δίκη αν αντιβαίνει σε αίτηση, ένδικο μέσο ή άλλη διαδικαστική πράξη του ενάγοντος ή του εναγομένου υπέρ του οποίου συμμετέχει ο τρίτος στη δίκη. Για την άσκηση ένδικου μέσου ή τη διενέργεια οποιασδήποτε άλλης διαδικαστικής πράξης ισχύει για τον τρίτο η ίδια προθεσμία με αυτή που ισχύει και για τον ενάγοντα ή τον εναγόμενο υπέρ του οποίου συμμετέχει στη δίκη, εκτός εάν ο νόμος ορίζει διαφορετικά.

2) Ποια είναι τα κύρια αποτελέσματα των αποφάσεων στα άτομα στα οποία επιδίδεται προσεπικλήση;

Αν διάδικος υποβάλει αίτηση για την προσεπίκληση στη δίκη τρίτου, αλλά το δικαστήριο δεν προσεπικαλέσει τον τρίτο ή τον αποκλείσει από τη δίκη, η απόφαση στην κύρια δίκη δεν δεσμεύει τον τρίτο.

Εάν ένας διάδικος υποβάλει αίτηση προσεπίκλησης ορισμένου προσώπου στη δίκη και το πρόσωπο αυτό προστεθεί στη δίκη ως τρίτος, ο εν λόγω τρίτος δεν μπορεί, όσον αφορά τον ενάγοντα ή τον εναγόμενο υπέρ του οποίου παρενέβη ή προσεπικαλέστηκε στη δίκη, να επικαλεστεί σε δική επακόλουθη της κύριας δίκης ότι η απόφαση στην κύρια δίκη ήταν εσφαλμένη ή ότι τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίχθηκε η εν λόγω απόφαση κακώς έγιναν δεκτά. Αν ένας διάδικος στη δίκη κινήσει δίκη κατά τρίτου ο οποίος δεν έχει προβάλει αυτοτελή αξίωση επικαλούμενος το αποτέλεσμα της προηγούμενης δίκης, ο τρίτος μπορεί να προβάλει ένσταση την οποία είχε προβάλει στη δίκη ως τρίτος και η οποία αντιβαίνει στους ισχυρισμούς του διαδίκου. Τρίτος μπορεί επίσης να προβάλει την ένσταση ότι δεν μπόρεσε να υποβάλει αίτηση, ένσταση, αποδεικτικό στοιχείο ή ένδικο μέσο επειδή παρενέβη ή προσεπικαλέστηκε στη δίκη υπερβολικά αργά ή επειδή εμποδίστηκε από ισχυρισμούς ή πράξεις του ενάγοντος ή του εναγόμενου υπέρ του οποίου συμμετείχε στη δίκη. Μπορεί επίσης να προβάλει την ένσταση ότι ο ενάγων ή ο εναγόμενος, χωρίς να το γνωρίζει ο τρίτος, δεν υπέβαλε αίτηση, ένσταση, αποδεικτικό στοιχείο ή ένδικο μέσο εσκευμένα ή από βαριά αμέλεια.

3) Υφίσταται δεσμευτική ισχύς όσον αφορά τη νομική εκτίμηση στο πλαίσιο της κύριας δίκης;

Αν διάδικος υπέβαλε αίτηση για την προσεπίκληση στη δίκη τρίτου, αλλά το δικαστήριο δεν προσεπικαλέσει τον τρίτο ή τον απέκλεισε από τη δίκη, η απόφαση στην κύρια δίκη δεν δεσμεύει τον τρίτο, συμπεριλαμβανομένου όσον αφορά τη νομική εκτίμηση.

4) Υφίσταται δεσμευτική ισχύς όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά που έγιναν δεκτά και τα οποία ο τρίτος δεν μπόρεσε να αμφισβητήσει στο πλαίσιο της κύριας δίκης, π.χ. διότι δεν τα αμφισβήτησαν οι διάδικοι;

Τα πραγματικά περιστατικά που δέχτηκε το δικαστήριο δεν είναι νομικά δεσμευτικά για τον τρίτο, εάν ο τρίτος δεν ήταν σε θέση να τα αμφισβητήσει διότι οι άλλοι διάδικοι δεν τα αμφισβήτησαν ή αν ο διάδικος υπέρ του οποίου συμμετείχε στη δίκη ο τρίτος δεν συμφώνησε στην αμφισβήτησή τους από τον τρίτο.

5) Η προσεπίκληση παράγει αποτελέσματα ανεξάρτητα από το αν ο τρίτος συμμετείχε στην κύρια δίκη ή όχι;

Δεδομένου ότι, σύμφωνα με το δικονομικό δίκαιο της Εσθονίας, ένας τρίτος ενημερώνεται για δίκη μόνο μέσω της επίδοσης προσεπίκλησης η οποία έχει ασκηθεί από διάδικο και όχι αυτόνομα, τα νομικά αποτελέσματα εξαρτώνται από το αν ο τρίτος προσεπικαλέστηκε στη δίκη.

6) Η προσεπίκληση επηρεάζει τη σχέση μεταξύ του τρίτου και του αντιδίκου του προσεπικαλούμενου διαδίκου;

Εάν ένας διάδικος υπέβαλε αίτηση προσεπίκλησης τρίτου στη δίκη, αλλά το δικαστήριο δεν προσεπικαλέσει τον εν λόγω τρίτο στη δίκη, το γεγονός αυτό δεν επηρεάζει τις σχέσεις μεταξύ του τρίτου και του αντιδίκου του διαδίκου που υπέβαλε την αίτηση, εκτός εάν ο τρίτος παρενέβη στη δίκη.

Η προσεπίκληση τρίτου που δεν προβάλλει αυτόνομη αξίωση και οι συνέπειές της διέπονται από τα άρθρα 214 έως 216 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Άρθρο 75 στοιχείο α) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να υποβάλλονται οι αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 2, το άρθρο 45 παράγραφος 4 και το άρθρο 47 παράγραφος 1

Τα τοπικά δικαστήρια («maakohtus»).

Άρθρο 75 στοιχείο β) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με αίτηση για άρνηση εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 2

Τα περιφερειακά δικαστήρια («ringkonnakohtus») μέσω του τοπικού δικαστηρίου του οποίου η απόφαση προσβάλλεται.

Άρθρο 75 στοιχείο γ) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία μπορεί να ασκηθεί οποιοδήποτε περαιτέρω ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50

Το Ανώτατο Δικαστήριο («Riigikohus»).

Άρθρο 75 στοιχείο δ) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των βεβαιώσεων που αφορούν δικαστικές αποφάσεις, δημόσια έγγραφα και δικαστικούς συμβιβασμούς

Η αγγλική.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Κανόνες περί δικαιοδοσίας των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 6 παράγραφος 2 του κανονισμού

Το άρθρο 86 (δωσδικία του τόπου του αντικείμενου) του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, στο μέτρο που η αγωγή δεν συνδέεται με αυτό το αντικείμενο του προσώπου. Το άρθρο 100 (αγωγή για την παύση εφαρμογής τυποποιημένων όρων) του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, στο μέτρο που η αγωγή ασκείται ενώπιον του δικαστηρίου στην περιφέρεια του οποίου εφαρμόστηκαν οι τυποποιημένοι όροι.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση δίκης προς τρίτον που αναφέρεται στο άρθρο 65 του κανονισμού

Άρθρα 212 έως 216 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Συμβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 69 του κανονισμού

Η συμφωνία μεταξύ της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας και της Δημοκρατίας της Λετονίας σχετικά με τη δικαστική συνδρομή και τις έννομες σχέσεις, που υπογράφηκε στο Τάλιν στις 11 Νοεμβρίου 1992.

Η συμφωνία μεταξύ της Δημοκρατίας της Εσθονίας και της Δημοκρατίας της Πολωνίας περί δικαστικής συνδρομής και έννομων σχέσεων σε αστικές, εργατικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Τάλιν στις 27 Νοεμβρίου 1998.

Τελευταία επικαιροποίηση: 02/12/2019

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Τα κράτη μέλη που είναι αρμόδια για τη διαχείριση ιστοσελίδων με εθνικό περιεχόμενο προβαίνουν αυτή τη στιγμή στην επικαιροποίηση μέρους του περιεχομένου αυτού του ιστότοπου για να το προσαρμόσουν στην αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Εάν στο περιεχόμενο του ιστοτόπου δεν λαμβάνεται ακόμη υπόψη η αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου, πρόκειται για ακούσιο σφάλμα και θα γίνουν οι κατάλληλες διορθώσεις.

Βρυξέλλες I (αναδιτύπωση) - Ελλάδα

Άρθρο 65 παράγραφος 3 - Πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, των αποτελεσμάτων των δικαστικών αποφάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού.

Δεν συντρέχει αυτή η περίπτωση

Άρθρο 75 στοιχείο α) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να υποβάλλονται οι αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 2, το άρθρο 45 παράγραφος 4 και το άρθρο 47 παράγραφος 1

για αιτήσεις άρνησης εκτέλεσης, το Μονομελές Πρωτοδικείο του τόπου κατοικίας εκείνου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση,

για τις αιτήσεις για την έκδοση απόφασης ότι δεν συντρέχουν λόγοι άρνησης αναγνώρισης δυνάμει του άρθρου 36 παράγραφος 2, το Μονομελές

Πρωτοδικείο του τόπου κατοικίας του προσώπου κατά του οποίου υποβάλλεται η αίτηση με σκοπό να αναγνωριστεί ότι δεν συντρέχουν λόγοι άρνησης. Το Μονομελές Πρωτοδικείο είναι επίσης αρμόδιο για τις αιτήσεις άρνησης αναγνώρισης (άρθρο 45)

Άρθρο 75 στοιχείο β) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με αίτηση για άρνηση εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 2

- στην Ελλάδα, το εφετείο

Άρθρο 75 στοιχείο γ) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία μπορεί να ασκηθεί οποιοδήποτε περαιτέρω ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50

- στην Ελλάδα, ο Άρειος Πάγος

Άρθρο 75 στοιχείο δ) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των βεβαιώσεων που αφορούν δικαστικές αποφάσεις, δημόσια έγγραφα και δικαστικούς συμβιβασμούς

Δεν συντρέχει αυτή η περίπτωση

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Κανόνες περί δικαιοδοσίας των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 6 παράγραφος 2 του κανονισμού

- στην Ελλάδα, το άρθρο 40 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση δίκης προς τρίτον που αναφέρεται στο άρθρο 65 του κανονισμού

Δεν συντρέχει αυτή η περίπτωση

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Συμβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 69 του κανονισμού

η σύμβαση μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας περί της αμοιβαίας αναγνώρισης και εκτέλεσης δικαστικών αποφάσεων, συμβιβασμών και δημόσιων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βόννη στις 4 Νοεμβρίου 1961, η συμφωνία μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και του Βασιλείου της Ελλάδος περί της αναγνώρισης και εκτέλεσης των αποφάσεων, η οποία υπογράφηκε στην Αθήνα στις 18 Ιουνίου 1959,

η σύμβαση μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Βουδαπέστη στις 8 Οκτωβρίου 1979,

η σύμβαση μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στην Αθήνα στις 24 Οκτωβρίου 1979,

η συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στην Αθήνα στις 22 Οκτωβρίου 1980 και εξακολουθεί να ισχύει μεταξύ Τσεχικής Δημοκρατίας και Ελλάδας και μεταξύ Σλοβακίας και Ελλάδας,

η σύμβαση νομικής συνεργασίας μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας σε θέματα αστικού, οικογενειακού, εμπορικού και ποινικού δικαίου, η οποία υπογράφηκε στη Λευκωσία στις 5 Μαρτίου 1984,

η σύμβαση μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και του Βασιλείου της Ελλάδος περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι στις 19 Οκτωβρίου 1972,

η συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στην Αθήνα στις 10 Απριλίου 1976,

Τελευταία επικαιροποίηση: 02/12/2019

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Τα κράτη μέλη που είναι αρμόδια για τη διαχείριση ιστοσελίδων με εθνικό περιεχόμενο προβαίνουν αυτή τη στιγμή στην επικαιροποίηση μέρους του περιεχομένου αυτού του ιστότοπου για να το προσαρμόσουν στην αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Εάν στο περιεχόμενο του ιστοτόπου δεν λαμβάνεται ακόμη υπόψη η αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου, πρόκειται για ακούσιο σφάλμα και θα γίνουν οι κατάλληλες διορθώσεις.

Βρυξέλλες I (αναδιτύπωση) - Κύπρος

Άρθρο 65 παράγραφος 3 - Πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, των αποτελεσμάτων των δικαστικών αποφάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού.

Δεν συντρέχει αυτή η περίπτωση

Άρθρο 74 - Περιγραφή των εθνικών κανόνων και διαδικασιών που αφορούν την εκτέλεση

Αναλυτική περιγραφή των διαδικασιών δίδετε στη σελίδα [Διαδικασίες για την εφαρμογή δικαστικών αποφάσεων](#)

Άρθρο 75 στοιχείο α) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να υποβάλλονται οι αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 2, το άρθρο 45 παράγραφος 4 και το άρθρο 47 παράγραφος 1

Στην Κύπρο τα Επαρχιακά Δικαστήρια

Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας

- Οδός: Χαράλαμπου Μούσκου, 1405, Λευκωσία, Κύπρος
- Τηλέφωνο: (+357) 22865518
- Τηλεομοίτυπο: (+357) 22304212 / 22805330
- Ηλεκτρονική Διεύθυνση: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού

- Οδός: Λεωφ. Λόρδου Βύρωνος 8, Τ. Θ. 54619, 3726, Λεμεσός, Κύπρος
- Τηλέφωνο: (+357) 25806100 / 25806128
- Τηλεομοίτυπο: (+357) 25305311
- Ηλεκτρονική Διεύθυνση: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας

- Οδός: Λεωφ. Αρτέμιδος, 6301, Λάρνακα, Τ. Θ. 40107, Κύπρος
- Τηλέφωνο: (+357) 24802721
- Τηλεομοίτυπο: (+357) 24802800
- Ηλεκτρονική Διεύθυνση: chief.reg@sc.judicial.gov

Επαρχιακό Δικαστήριο Πάφου

- Οδός: Γωνία των οδών Νεοφύτου & Νίκου Νικολαΐδη, 8100 – Πάφος, Τ. Θ. 60007, Κύπρος
- Τηλέφωνο: (+357) 26802601
- Τηλεομοίτυπο: (+357) 26306395
- Ηλεκτρονική Διεύθυνση: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

Επαρχιακό Δικαστήριο Αμμοχώστου

- Οδός: Σωτήρας 2, Μέγαρο Τζιβάνη, 5286, Παραλίμνι, Κύπρος

- Τηλέφωνο: (+357) 23730950 / 23742075
- Τηλεομοιότυπο: (+357) 23741904
- Ηλεκτρονική Διεύθυνση: [✉ chief.reg@sc.judicial.gov.cy](mailto:chief.reg@sc.judicial.gov.cy)

Άρθρο 75 στοιχείο β) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με αίτηση για άρνηση εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 2

στην Κύπρο, το Ανώτατο Δικαστήριο Κύπρου

Ανώτατο Δικαστήριο

- Οδός: Χαράλαμπου Μούσκου, 1404, Λευκωσία, Κύπρος
- Τηλέφωνο: (+357) 22865741
- Τηλεομοιότυπο: (+357) 22304500

Ηλεκτρονική Διεύθυνση: [✉ chief.reg@sc.judicial.gov.cy](mailto:chief.reg@sc.judicial.gov.cy)

Άρθρο 75 στοιχείο γ) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία μπορεί να ασκηθεί οποιοδήποτε περαιτέρω ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50

στην Κύπρο, το Ανώτατο Δικαστήριο Κύπρου

Ανώτατο Δικαστήριο

- Οδός: Χαράλαμπου Μούσκου, 1404, Λευκωσία, Κύπρος
- Τηλέφωνο: (+357) 22865741
- Τηλεομοιότυπο: (+357) 22304500

Ηλεκτρονική Διεύθυνση: [✉ chief.reg@sc.judicial.gov.cy](mailto:chief.reg@sc.judicial.gov.cy)

Άρθρο 75 στοιχείο δ) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των βεβαιώσεων που αφορούν δικαστικές αποφάσεις, δημόσια έγγραφα και δικαστικούς συμβιβασμούς

- στην Κύπρο, η ελληνική και η αγγλική

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Κανόνες περί δικαιοδοσίας των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 6 παράγραφος 2 του κανονισμού

- στην Κύπρο, το άρθρο 21 του νόμου περί δικαστηρίων (νόμος 14/60)

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση δίκης προς τρίτον που αναφέρεται στο άρθρο 65 του κανονισμού

Δεν εφαρμόζεται

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Συμβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 69 του κανονισμού

η συνθήκη του 1982 μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Κυπριακής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις

η σύμβαση του 1981 μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας για τη δικαστική συνδρομή σε αστικές και ποινικές υποθέσεις,

η σύμβαση νομικής συνεργασίας του 1984 μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας σε θέματα αστικού, οικογενειακού, εμπορικού και ποινικού δικαίου,

η συμφωνία του 1983 μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας για τη δικαστική συνδρομή σε αστικές και ποινικές υποθέσεις,

η συνθήκη του 1984 μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, (διαδοχή, μεταξύ άλλων, από τη Σλοβενία),

η σύμβαση του 1996 μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Πολωνίας περί νομικής συνεργασίας σε αστικές και ποινικές υποθέσεις.

Τελευταία επικαιροποίηση: 17/02/2020

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Τα κράτη μέλη που είναι αρμόδια για τη διαχείριση ιστοσελίδων με εθνικό περιεχόμενο προβαίνουν αυτή τη στιγμή στην επικαιροποίηση μέρους του περιεχομένου αυτού του ιστότοπου για να το προσαρμόσουν στην αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Εάν στο περιεχόμενο του ιστοτόπου δεν λαμβάνεται ακόμη υπόψη η αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου, πρόκειται για ακούσιο σφάλμα και θα γίνουν οι κατάλληλες διορθώσεις.

Βρυξέλλες I (αναδιτύπωση) - Λιθουανία

Άρθρο 65 παράγραφος 3 - Πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, των αποτελεσμάτων των δικαστικών αποφάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού.

1. Πώς μπορεί σε γενικές γραμμές να περιγραφεί η ανακοίνωση δίκης;

Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46 και 47 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας της Λιθουανίας (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas), τρίτοι δικαιούνται αλλά δεν υποχρεούνται να εγείρουν αυτοτελείς αξιώσεις σχετικά με ένδικη διαφορά.

Οι τρίτοι που εγείρουν αυτοτελείς αξιώσεις σχετικά με την ένδικη διαφορά δύνανται να παρέμβουν στη δίκη μόνο με δική τους πρωτοβουλία. Οι εν λόγω τρίτοι συμμετέχουν αυτοτελώς στην υπόθεση και όχι υπέρ του ενάγοντος ή του εναγομένου. Οι τρίτοι που εγείρουν αυτοτελείς αξιώσεις δύνανται να παρέμβουν στη δίκη μέχρι την έναρξη της συζήτησης στο ακροατήριο.

Οι τρίτοι που δεν εγείρουν αυτοτελείς αξιώσεις σχετικά με την ένδικη διαφορά μπορούν να παρέμβουν στη δίκη υπέρ του ενάγοντος ή του εναγομένου μέχρι την έναρξη της συζήτησης στο ακροατήριο, αν η έκδοση απόφασης επί της υπόθεσης ενδέχεται να θίγει τα δικαιώματα ή τις υποχρεώσεις τους. Μπορούν επίσης να κληθούν να παρέμβουν στη δίκη με αιτιολογημένο αίτημα των διαδίκων ή με πρωτοβουλία του δικαστηρίου.

Οι τρίτοι ενημερώνονται σχετικά με την ένδικη υπόθεση και καλούνται να παρέμβουν ενώπιον δικαστηρίου της Λιθουανίας με κλήσεις ή κοινοποιήσεις, μεταξύ άλλων με αποστολή αντιγράφου της αγωγής. Σύμφωνα με το άρθρο 133 παράγραφος 1 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, οι διάδικοι μιας υπόθεσης (συμπεριλαμβανομένων των τρίτων) ενημερώνονται με κλήσεις ή κοινοποιήσεις για την ημερομηνία και τον τόπο της συζήτησης στο ακροατήριο ή των επιμέρους διαδικαστικών πράξεων. Ωστόσο, η ενημέρωση των τρίτων σχετικά με μια υπόθεση αποτελεί καθήκον του δικαστηρίου και όχι των διαδίκων οι διάδικοι απλώς αναφέρουν στα δικόγραφα τους ότι πρέπει να παρέμβουν στη δίκη άλλα πρόσωπα.

Οι τρίτοι που εγείρουν αυτοτελείς αξιώσεις έχουν τα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις με τον ενάγοντα.

Οι τρίτοι που δεν εγείρουν αυτοτελείς αξιώσεις έχουν τα ίδια δικονομικά δικαιώματα (μεταξύ άλλων το δικαίωμα απόδοσης των δικαστικών εξόδων) και τις ίδιες υποχρεώσεις με τους διαδίκους, με εξαίρεση το δικαίωμα μεταβολής της βάσης και του αντικειμένου της αγωγής, αύξησης ή μείωσης του ποσού της

αγωγής, παραίτησης από την αγωγή, αποδοχής της αγωγής ή επίτευξης συμβιβασμού. Επίσης, δεν έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν την εκτέλεση δικαστικής απόφασης. Οι τρίτοι που δεν εγείρουν αυτοτελείς αξιώσεις δεν δύνανται να ενεργούν αντίθετα προς τα συμφέροντα του διαδίκου υπέρ του οποίου παρενέβησαν στη δίκη.

2. Ποια είναι τα κύρια αποτελέσματα των αποφάσεων επί των προσώπων στα οποία ανακοινώθηκε η δίκη;

Η συμμετοχή τρίτων που εγείρουν αυτοτελείς αξιώσεις δίνει στο δικαστήριο τη δυνατότητα να αποφανθεί επί περισσότερων συναφών διαφορών σχετικών με το ίδιο ζήτημα στο πλαίσιο μίας δίκης, οπότε δεν μπορεί να ασκηθεί περαιτέρω αγωγή κατά των τρίτων που ήγειραν αυτοτελείς αξιώσεις (ή οι εν λόγω τρίτοι δεν δύνανται να ασκήσουν περαιτέρω αγωγή κατά του ίδιου εναγομένου), διότι η διαφορά μεταξύ αυτών των διαδίκων επί του συγκεκριμένου ζητήματος θεωρείται ότι έχει επιλυθεί. Κατά προσώπου που ενημερώθηκε για τη δυνατότητα να παρέμβει σε εκκρεμή δίκη εγείροντας αυτοτελή αξίωση, αλλά δεν παρενέβη στη δίκη, μπορεί να ασκηθεί χωριστή αγωγή στο μέλλον για το ίδιο ζήτημα. Ωστόσο, η πρώτη δικαστική απόφαση δεν μπορεί να θίγει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις προσώπου που δεν παρενέβη στη δίκη.

Όταν αποφαίνεται για μια υπόθεση, το δικαστήριο δεν μπορεί, συγχρόνως, να αποφανθεί για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τρίτου που δεν ήγειρε αυτοτελή αξίωση κατά διαδίκου με τον οποίο τον συνδέει ουσιαστική έννομη σχέση. Κατά συνέπεια, η έκδοση δικαστικής απόφασης σε υπόθεση στην οποία παρενέβησαν τρίτοι που δεν ήγειραν αυτοτελείς αξιώσεις δεν αποκλείει την άσκηση άλλης αγωγής κατά τρίτου ο οποίος παρενέβη στην αρχική υπόθεση χωρίς να εγείρει αυτοτελή αξίωση. Ωστόσο, στην περίπτωση αυτή, η πρώτη δικαστική απόφαση έχει ισχύ προδικαστικής απόφασης δηλαδή, σε περίπτωση άλλης δίκης μεταξύ των ίδιων διαδίκων (π.χ. αγωγή αποζημίωσης), δεν είναι αναγκαίο να εξεταστούν τα πραγματικά περιστατικά που κρίθηκαν αποδεδειγμένα με την τελεσίδικη απόφαση επί της πρώτης υπόθεσης (άρθρο 182 παράγραφος 2 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

Αν ένα πρόσωπο δεν ενημερώθηκε για τη δυνατότητα παρέμβασής του σε εκκρεμή δίκη, είτε με είτε χωρίς την έγερση αυτοτελών αξιώσεων, ή αν ένα πρόσωπο ενημερώθηκε, αλλά δεν παρενέβη στη δίκη και το δικαστήριο απεφάνθη επί των ουσιαστικών δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του εν λόγω προσώπου, το γεγονός αυτό μπορεί να αποτελέσει λόγο για επανάληψη της διαδικασίας. Αν ένα πρόσωπο δεν παρενέβη στη δίκη, η εν λόγω απόφαση του δικαστηρίου δεν έχει γενικά την ισχύ προδικαστικής απόφασης για το εν λόγω πρόσωπο.

3. Έχει δεσμευτική ισχύ η νομική εκτίμηση στο πλαίσιο της κύριας δίκης;

Βλ. απάντηση στην ερώτηση 2.

4. Έχουν δεσμευτική ισχύ τα πραγματικά περιστατικά που αποδείχθηκαν, τα οποία ο τρίτος δεν μπόρεσε να αμφισβητήσει στο πλαίσιο της κύριας δίκης, π.χ. διότι δεν τα αμφισβήτησαν οι διάδικοι;

Βλ. απάντηση στην ερώτηση 2.

5. Η ανακοίνωση δίκης παράγει τα αποτελέσματά της ανεξαρτήτως του αν ο τρίτος παρενέβη ή όχι στην κύρια δίκη;

Όχι. Η δικαστική απόφαση στο πλαίσιο της πρώτης (κύριας) δίκης δεν μπορεί να θίγει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις προσώπου που ενημερώθηκε, αλλά δεν παρενέβη στη δίκη. Αν ένα πρόσωπο δεν ενημερώθηκε για τη δυνατότητα παρέμβασής του σε εκκρεμή δίκη, είτε με είτε χωρίς την έγερση αυτοτελών αξιώσεων, ή αν ένα πρόσωπο ενημερώθηκε, αλλά δεν παρενέβη στη δίκη και το δικαστήριο απεφάνθη επί των ουσιαστικών δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του εν λόγω προσώπου, το γεγονός αυτό μπορεί να αποτελέσει λόγο για επανάληψη της διαδικασίας.

6. Η ανακοίνωση δίκης επηρεάζει τη σχέση μεταξύ του τρίτου και του αντιδίκου του διαδίκου που ανακοίνωσε τη δίκη;

Βλ. απάντηση στην ερώτηση 2.

Άρθρο 75 στοιχείο α) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να υποβάλλονται οι αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 2, το άρθρο 45 παράγραφος 4 και το άρθρο 47 παράγραφος 1

Στη Λιθουανία το Εφετείο της Λιθουανίας (Lietuvos apeliacinis teismas).

Άρθρο 75 στοιχείο β) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με αίτηση για άρνηση εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 2

Στη Λιθουανία το Εφετείο της Λιθουανίας (Lietuvos apeliacinis teismas).

Άρθρο 75 στοιχείο γ) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία μπορεί να ασκηθεί οποιοδήποτε περαιτέρω ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50

Στη Λιθουανία αναίρεση ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Λιθουανίας (Lietuvos Aukščiausis Teismas).

Άρθρο 75 στοιχείο δ) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των βεβαιώσεων που αφορούν δικαστικές αποφάσεις, δημόσια έγγραφα και δικαστικούς συμβιβασμούς

Άνευ αντικειμένου.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Κανόνες περί δικαιοδοσίας των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 6 παράγραφος 2 του κανονισμού

Στη Λιθουανία τα άρθρα 783 παράγραφος 3, 787 και 789 παράγραφος 3 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas).

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση δίκης προς τρίτον που αναφέρεται στο άρθρο 65 του κανονισμού

Στη Λιθουανία τα άρθρα 46 και 47 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας της Λιθουανίας (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas).

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Συμβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 69 του κανονισμού

η συμφωνία μεταξύ της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας και της Δημοκρατίας της Λετονίας σχετικά με τη δικαστική συνδρομή και τις νομικές σχέσεις, που υπογράφηκε στο Τάλιν στις 11 Νοεμβρίου 1992,

η συμφωνία μεταξύ της Δημοκρατίας της Λιθουανίας και της Δημοκρατίας της Πολωνίας σχετικά με τη δικαστική συνδρομή και τις νομικές σχέσεις σε αστικές, οικογενειακές, εργατικές και ποινικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 26 Ιανουαρίου 1993.

Τελευταία επικαιροποίηση: 27/02/2019

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Τα κράτη μέλη που είναι αρμόδια για τη διαχείριση ιστοσελίδων με εθνικό περιεχόμενο προβαίνουν αυτή τη στιγμή στην επικαιροποίηση μέρους του περιεχομένου αυτού του ιστότοπου για να το προσαρμόσουν στην αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Εάν στο περιεχόμενο του ιστοτόπου δεν λαμβάνεται ακόμη υπόψη η αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου, πρόκειται για ακούσιο σφάλμα και θα γίνουν οι κατάλληλες διορθώσεις.

Βρυξέλλες I (αναδιτύπωση) - Ουγγαρία

Άρθρο 65 παράγραφος 3 - Πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, των αποτελεσμάτων των δικαστικών αποφάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού.

1.) Νόημα της ανακοίνωσης δίκης σύμφωνα με το ουγγρικό δικονομικό δίκαιο:

Ηττηθείς αντιδίκος ο οποίος επιθυμεί να αναγγείλει απαίτηση κατά τρίτου ή αποτελεί αντικείμενο απαίτησης από τρίτο πρόσωπο, μπορεί να αποστείλει στο εν λόγω τρίτο μέρος ανακοίνωση δίκης. Η ανακοίνωση δίκης μπορεί να αποσταλεί όχι μόνο από ενάγοντα ή εναγόμενο αλλά και από παρεμβαίνοντα και από τρίτον στον οποίο έγινε ανακοίνωση δίκης.

2.) Δικονομικές προθεσμίες για την ανακοίνωση δίκης:

Ο εναγόμενος μπορεί να προβεί σε ανακοίνωση δίκης το αργότερο εντός 30 ημερών από την παραλαβή της αγωγής και ο ενάγων εντός 30 ημερών από την κοινοποίηση ουσιαστικής ανταγωγής. Η εν λόγω διάταξη εφαρμόζεται, τηρουμένων των αναλογιών, για τροποποιήσεις αποδεκτών αγωγών και για ανταγωγές.

Πρόσωπο που παρεμβαίνει μετά την έναρξη της αντιδικίας, δηλαδή ο παρεμβαίνων ή ο τρίτος, μπορεί να προβεί σε ανακοίνωση δίκης εντός 30 ημερών από την παρέμβαση στη δικαστική διαδικασία. Σε υποθέσεις που θεωρούνται ιδιαίτερα σοβαρές (με διεκδικούμενα ποσά άνω των 400 εκατ. HUF), οι προθεσμίες για τις δηλώσεις του κοινοποιούντος μέρους και του τρίτου στον οποίο έγινε ανακοίνωση δίκης είναι 15 ημέρες και όχι 30. Δήλωση που υποβάλλεται εκπρόθεσμα από το κοινοποιούν μέρος είναι άκυρη, δηλαδή το δικαστήριο θεωρεί ότι δεν έχει υποβληθεί.

3.) Πώς πραγματοποιείται η ανακοίνωση δίκης:

Το κοινοποιούν μέρος υπέχει δύο υποχρεώσεις όταν διαβιβάζει ανακοίνωση δίκης: Αφενός, το κοινοποιούν μέρος πρέπει να υποβάλλει την ανακοίνωση δίκης στον τρίτο εγγράφως, αναφέροντας τους λόγους της ανακοίνωσης και εν συντομία την κατάσταση της διαδικασίας. Αφετέρου, η ανακοίνωση δίκης πρέπει να υποβληθεί στο δικαστήριο, εγγράφως ή προφορικώς κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, από κοινού με αναφορά των λόγων για τους οποίους υποβάλλεται. Κατά την υποβολή της ανακοίνωσης δίκης στο δικαστήριο, το κοινοποιούν μέρος οφείλει να προσκομίσει έγγραφα που αποδεικνύουν ότι ο τρίτος έχει παραλάβει την ανακοίνωση και απόδειξη της ημερομηνίας παραλαβής.

Εάν ο τρίτος στον οποίον ανακοινώνεται η δίκη δεν υποβάλει στο δικαστήριο, εντός 30 ημερών από την ανακοίνωση δίκης για την οποία το κοινοποιούν μέρος έχει υποβάλει αποδεικτικά έγγραφα, δήλωση συμμετοχής στη δίκη, θεωρείται ότι δεν έχει αποδεχτεί την ανακοίνωση δίκης. Δήλωση που υποβάλλεται εκπρόθεσμα θεωρείται άκυρη.

Εάν ο τρίτος στον οποίον ανακοινώνεται η δίκη αποδεχτεί τη σχετική ανακοίνωση, μπορεί να συμμετάσχει στη δίκη ως παρεμβαίνων υποστηρίζοντας το κοινοποιούν μέρος. Τούτο μπορεί να κοινοποιηθεί είτε εγγράφως είτε προφορικώς κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

Εξάλλου, το παραδεκτό της παρέμβασης του τρίτου στον οποίον ανακοινώνεται η δίκη, καθώς και το νομικό καθεστώς αυτού διέπονται από τους κανόνες περί παρεμβάσεων.

4.) Νομικές συνέπειες των ανακοινώσεων δίκης στη διαδικασία:

Εάν ο τρίτος στον οποίον ανακοινώνεται η δίκη αποδεχτεί τη σχετική ανακοίνωση, μπορεί να προσεπικληθεί ενώπιον των δικαστηρίων ως (προσεπικληθείς) παρεμβαίνων υπέρ του κοινοποιούντος μέρους. Το ουγγρικό αστικό δικονομικό δίκαιο προβλέπει δύο διαφορετικές περιπτώσεις όσον αφορά τους παρεμβαίνοντες:

Εφόσον η νομική ισχύς της απόφασης δεν καλύπτει τη νομική σχέση μεταξύ του παρεμβαίνοντα και του αντιδίκου, ο παρεμβαίνων (αρχικώς ο τρίτος στον οποίο ανακοινώνεται η δίκη) μπορεί να εκτελέσει αυτοτελώς οποιαδήποτε διαδικαστική πράξη που μπορεί να εκτελέσει ο διάδικος τον οποίο υποστηρίζει ο παρεμβαίνων, εκτός από διακανονισμό, αναγνώριση δικαιωμάτων ή παραίτηση από δικαιώματα. Ωστόσο, οι διαδικαστικές πράξεις που εκτελεί ο παρεμβαίνων έχουν αποτέλεσμα μόνο στον βαθμό που ο υποστηριζόμενος διάδικος δεν εκτελεί αυτές τις διαδικαστικές πράξεις ούτε αυτές έρχονται σε σύγκρουση με τις διαδικαστικές πράξεις που εκτελεί ο υποστηριζόμενος διάδικος.

Εφόσον, βάσει της κείμενης νομοθεσίας, η νομική ισχύς της απόφασης καλύπτει επίσης τη νομική σχέση μεταξύ του παρεμβαίνοντα και του αντιδίκου, ο παρεμβαίνων (αρχικώς ο τρίτος στον οποίον ανακοινώνεται η δίκη) μπορεί να εκτελέσει αυτοτελώς οποιαδήποτε δικαστική πράξη που μπορεί να εκτελέσει ο διάδικος τον οποίο υποστηρίζει ο παρεμβαίνων, εκτός από διακανονισμό, αναγνώριση δικαιωμάτων ή παραίτηση από δικαιώματα οι εν λόγω διαδικαστικές πράξεις παράγουν αποτελέσματα ακόμα και εάν βρίσκονται σε σύγκρουση με διαδικαστική πράξη που εκτέλεσε ο υποστηριζόμενος διάδικος. Κατά την εκδίκαση της υπόθεσης, το δικαστήριο εκτιμά τις επιπτώσεις των εν λόγω αντικρουόμενων διαδικαστικών πράξεων συνεκτιμώντας και τις άλλες πτυχές της υπόθεσης.

Ωστόσο, η απόφαση για το κατά πόσον η νομική ισχύς μιας απόφασης εκτείνεται στη σχέση μεταξύ του παρεμβαίνοντα και του αντιδίκου δεν επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια του δικαστηρίου, αλλά προκύπτει αποκλειστικά βάσει των διατάξεων της νομοθεσίας.

Μια τέτοια νομική διάταξη είναι το άρθρο 32 παράγραφος 2 νόμου LXII του 2009 για την υποχρεωτική ασφάλιση αστικής ευθύνης αυτοκινήτων, σύμφωνα με το οποίο: «Το πεδίο εφαρμογής οποιασδήποτε νομικά δεσμευτικής απόφασης με την οποία απορρίπτεται αξίωση αποζημίωσης του ζημιωθέντος περιλαμβάνει επίσης τον ασφαλισμένο, καθώς και τον χειριστή και τον οδηγό σε περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 35 παράγραφος 1, αν το δικαστήριο το αποφασίσει σε δίκη μεταξύ του ζημιωθέντος και της ασφαλιστικής εταιρείας, του υπεύθυνου διακανονισμού της ζημίας, του Εθνικού Γραφείου ή του διαχειριστή του Ταμείου Αποζημίωσης.» (Το προαναφερόμενο άρθρο 35 παράγραφος 1 προβλέπει ότι: «Ο ζημιωθείς μπορεί να ασκήσει αγωγή αποζημίωσης καταθέτοντάς την στον διαχειριστή του Ταμείου Αποζημίωσης για απώλεια ή ζημία που προκλήθηκε στο έδαφος της Ουγγαρίας από όχημα που ήταν ανασφάλιστο κατά παράβαση της υποχρέωσης ασφάλισης, από όχημα που χρησιμοποιούσε χειριστής άγνωστης ταυτότητας ή από όχημα χωρίς διακριτικά στοιχεία ή κατά τη διάρκεια της περιόδου αναστολής που ορίζεται στο άρθρο 26, υπό την επιφύλαξη των περιπτώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 36. Ο διαχειριστής του Ταμείου Αποζημίωσης καλύπτει αξιώσεις έως του ορίου που προβλέπεται στο άρθρο 13 παράγραφος 1. Ο διαχειριστής του Ταμείου Αποζημίωσης χορηγεί επίσης στον ζημιωθέντα αποζημίωση για οποιαδήποτε ζημία που προκλήθηκε από όχημα που δεν έχει τεθεί σε κυκλοφορία ή έχει αποσυρθεί από την κυκλοφορία.»)

Η αποδοχή ανακοίνωσης δίκης δεν σημαίνει ότι ο τρίτος στον οποίον ανακοινώνεται η δίκη αναγνωρίζει υποχρέωσή του έναντι του κοινοποιούντος μέρους. Η νομική σχέση μεταξύ του κοινοποιούντος μέρους και του τρίτου στον οποίον ανακοινώνεται η δίκη δεν μπορεί να αποφασιστεί στην κύρια δίκη (στην οποία έχει προσεπικληθεί ο εν λόγω τρίτος).

Άρθρο 74 - Περιγραφή των εθνικών κανόνων και διαδικασιών που αφορούν την εκτέλεση

Συμβουλευτείτε το έντυπο για τις **διαδικασίες εκτέλεσης απόφασης**.

Άρθρο 75 στοιχείο α) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να υποβάλλονται οι αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 2, το άρθρο 45 παράγραφος 4 και το άρθρο 47 παράγραφος 1

Στην Ουγγαρία, τα τοπικά δικαστήρια («Járásbíróság») που βρίσκονται στην έδρα του περιφερειακού δικαστηρίου («Tónényszék»). Στην κομητεία της Πέστης, το τοπικό δικαστήριο της Βούδας, στη Βουδαπέστη, το κεντρικό πρωτοβάθμιο δικαστήριο της Βούδας.

Άρθρο 75 στοιχείο β) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με αίτηση για άρνηση εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 2

Στην Ουγγαρία, τα περιφερειακά δικαστήρια («Tónényszék»). Στη Βουδαπέστη, το περιφερειακό δικαστήριο της περιφέρειας Βουδαπέστης («Fővárosi Tónényszék»),

Άρθρο 75 στοιχείο γ) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία μπορεί να ασκηθεί οποιοδήποτε περαιτέρω ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50

- Στην Ουγγαρία: Η Curia (μέσω αίτησης επανεξέτασης στο πρωτοδικείο κατά της απόφασής του).

Άρθρο 75 στοιχείο δ) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των βεβαιώσεων που αφορούν δικαστικές αποφάσεις, δημόσια έγγραφα και δικαστικούς συμβιβασμούς

Άνευ αντικειμένου.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Κανόνες περί δικαιοδοσίας των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 6 παράγραφος 2 του κανονισμού

- Στην Ουγγαρία: Άρθρο 57 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 13 του 1979 περί διεθνούς ιδιωτικού δικαίου,

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση δίκης προς τρίτον που αναφέρεται στο άρθρο 65 του κανονισμού

- Στην Ουγγαρία: Τμήματα 58-60 (σχετικά με την ανακοίνωση δίκης σε τρίτους) του νόμου III του 1953 περί του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Συμβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 69 του κανονισμού

Συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας περί δικαστικής συνδρομής σε υποθέσεις αστικού, οικογενειακού και ποινικού δικαίου, υπογραφέισα στη Σόφια στις 16 Μαΐου 1966,

Σύμβαση μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας περί Νομικής Συνδρομής επί Αστικών και Ποινικών Υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στη Βουδαπέστη στις 30 Νοεμβρίου 1981,

Συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας περί δικαστικής αρωγής και διευθέτησης των νομικών σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Μπρατισλάβα στις 28 Μαρτίου 1989, και εξακολουθεί να ισχύει μεταξύ Τσεχικής Δημοκρατίας και Σλοβακικής Δημοκρατίας,

Σύμβαση μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής στο αστικό και οικογενειακό δικαιο, περί αναγνώρισης και εκτέλεσης των αποφάσεων και περί δικαστικής αρωγής επί ποινικών υποθέσεων και έκδοσης, η οποία υπογράφηκε στη Βουδαπέστη στις 31 Ιουλίου 1980,

Συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Βουδαπέστη στις 8 Οκτωβρίου 1979,

Συνθήκη μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας και της Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, η οποία υπογράφηκε στις 7 Μαρτίου 1968, όσον αφορά τη Δημοκρατία της Κροατίας και τη Δημοκρατία της Σλοβενίας,

Σύμβαση μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι στις 6 Μαρτίου 1959, και

Συνθήκη μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ρουμανίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι στις 7 Οκτωβρίου 1958.

Τελευταία επικαιροποίηση: 27/02/2019

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Τα κράτη μέλη που είναι αρμόδια για τη διαχείριση ιστοσελίδων με εθνικό περιεχόμενο προβαίνουν αυτή τη στιγμή στην επικαιροποίηση μέρους του περιεχομένου αυτού του ιστότοπου για να το προσαρμόσουν στην αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Εάν στο περιεχόμενο του ιστοτόπου δεν λαμβάνεται ακόμη υπόψη η αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου, πρόκειται για ακούσιο σφάλμα και θα γίνουν οι κατάλληλες διορθώσεις.

Βρυξέλλες I (αναδιτύπωση) - Αυστρία

Άρθρο 65 παράγραφος 3 - Πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, των αποτελεσμάτων των δικαστικών αποφάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού.

1) Ποια είναι γενικώς η έννοια του όρου «ανακοίνωση δίκης»:

Ως «ανακοίνωση δίκης» («Streitverkündung») νοείται η επίσημη γνωστοποίηση επικείμενης ή ήδη εκκρεμούς διαφοράς σε τρίτον, που μέχρι τότε δεν μετείχε στη δίκη, από έναν από τους διαδίκους. Η γνωστοποίηση μπορεί να περιέχει και πρόσκληση για άσκηση πρόσθετης παρέμβασης. Ο διάδικος που ανακοινώνει τη δίκη καταθέτει στο δικαστήριο προς τον σκοπό αυτό αντίστοιχο δικόγραφο, το οποίο κοινοποιείται επίσημα στον τρίτο από το δικαστήριο. Η ανακοίνωση δίκης δεν γεννά στον τρίτο υποχρέωση για άσκηση παρέμβασης, αντιθέτως, ο τελευταίος μπορεί να αποφασίζει ελεύθερα από νομικής άποψης κατά πόσον και, σε καταφατική περίπτωση, υπέρ ποιου διαδίκου θα ασκήσει παρέμβαση ως «προσθέτως παρεμβαίνων». Ακόμη και αν ο τρίτος ασκήσει παρέμβαση, δεν καθίσταται διάδικος, αλλά (απλός) προσθέτως παρεμβαίνων, του οποίου οι δηλώσεις και οι πράξεις δεν μπορούν να αντιφάσκουν με αυτές του κύριου διαδίκου. Δικαστικά έξοδα δεν μπορούν να επιβληθούν στον προσθέτως παρεμβαίνοντα. Αν όμως νικήσει ο κύριος διάδικος, ο προσθέτως παρεμβαίνων έχει αξίωση αποζημίωσης κατά του αντιδίκου για τα δικαστικά του έξοδα.

Εκείνος στον οποίο δόθηκε η ευκαιρία, μέσω της ανακοίνωσης δίκης, να επηρεάσει την εξέλιξη της δίκης, μέσω της παρέμβασής του ως προσθέτως παρεμβαίνων, μπορεί —ακόμη και αν δεν παρενέβη στη δίκη— να εγείρει αξιώσεις αποζημίωσης λόγω κακής διεξαγωγής της δίκης, μόνο όμως για τη διεξαγωγή της δίκης πριν από την παρέμβασή του ή για διαθέσεις του αντικειμένου της δίκης τις οποίες δεν μπόρεσε να αποτρέψει ακόμη και ως προσθέτως παρεμβαίνων ή —στην περίπτωση που δεν παρενέβη— τις οποίες δεν θα μπορούσε να είχε αποτρέψει. Ο προσθέτως παρεμβαίνων μπορεί, υποστηρίζοντας τον διάδικο υπέρ του οποίου παρενέβη, να συμβάλει στη νίκη του τελευταίου στη δίκη και έτσι να αποτρέψει αναγωγική δίκη κατά του ίδιου ή έστω να βελτιώσει τη θέση του σε μια τέτοια δίκη.

2) Ποια είναι τα κυριότερα αποτελέσματα των αποφάσεων για τους τρίτους στους οποίους ανακοινώθηκε η δίκη:

Αφετηρία για την ανακοίνωση δίκης αποτελεί το γεγονός ότι ένας διάδικος σε εκκρεμή δίκη έχει λόγους να φοβάται τη δυσμενή έκβασή της, έχει όμως ταυτόχρονα την προσδοκία, ότι, σε μια τέτοια περίπτωση, θα μπορεί να εγείρει αξίωση κατά του τρίτου. Το συμφέρον του διαδίκου που ανακοινώνει τη δίκη είναι, συνεπώς, είτε να μη χάσει τη δίκη (σκοπός στην επίτευξη του οποίου μπορεί να του φανεί χρήσιμη η παρέμβαση του προσθέτως παρεμβαίνοντος) είτε (στην περίπτωση που χάσει τη δίκη) να αποκαταστήσει τη ζημία του κερδίζοντας την επόμενη δίκη κατά του εν λόγω τρίτου.

Ταυτόχρονα, ο διάδικος που ανακοινώνει τη δίκη αποτρέπει, μέσω της ανακοίνωσης αυτής, την έγερση σε βάρος του σε επόμενη δίκη ορισμένων αξιώσεων αποζημίωσης για κακή διεξαγωγή της δίκης εκ μέρους του τρίτου στον οποίο ανακοινώθηκε η δίκη: Ο τρίτος, στον οποίο ανακοινώθηκε η δίκη και ο οποίος είχε έτσι τη δυνατότητα να επηρεάσει την έκβασή της, μπορεί να εγείρει αξιώσεις αποζημίωσης λόγω κακής διεξαγωγής της δίκης, μόνο όμως για τη διεξαγωγή της δίκης πριν από την παρέμβασή του ή για διαθέσεις του αντικειμένου της δίκης τις οποίες ακόμη και ως προσθέτως παρεμβαίνων δεν μπόρεσε να αποτρέψει ή δεν θα μπορούσε να είχε αποτρέψει. Ο προσθέτως παρεμβαίνων μπορεί να προβάλλει μέσα επίθεσης και άμυνας και να διενεργεί διαδικαστικές πράξεις, εφόσον δεν έρχεται σε αντίφαση με τον κύριο διάδικο. Εάν επακολουθήσει δίκη μεταξύ του κύριου διαδίκου και του προσθέτως παρεμβαίνοντος, τα αποτελέσματα της τελεσίδικης απόφασης της πρώτης δίκης εκτείνονται στον προσθέτως παρεμβαίνοντα ή σε εκείνον ο οποίος, παρότι προσκλήθηκε, δεν παρενέβη στη δίκη, σε τέτοιον βαθμό, ώστε τα πρόσωπα αυτά να μην μπορούν ως διάδικοι επόμενης δίκης να προβάλουν ενστάσεις οι οποίες έρχονται σε αντίφαση με τις αναγκαίες παραδοχές της απόφασης της πρώτης δίκης.

3) Η ανακοίνωση δίκης δεν αναπτύσσει δεσμευτικά αποτελέσματα σε σχέση με την νομική κρίση της κύριας δίκης.

4) Ο προσθέτως παρεμβαίνων δεν δεσμεύεται από το αποτέλεσμα της αρχικής δίκης, αν δεν μπόρεσε να προβάλει μέσα επίθεσης και άμυνας λόγω της στάσης στην οποία βρισκόταν η δίκη κατά τον χρόνο της παρέμβασής του ή λόγω δηλώσεων και πράξεων του κύριου διαδίκου (π.χ. επειδή ο τελευταίος έθεσε εκτός δίκης ορισμένα γεγονότα ή απαιτήσεις).

5) Όπως ήδη αναφέρθηκε, η ανακοίνωση δίκης παράγει αποτελέσματα ανεξάρτητα από το αν ο τρίτος παρέμβει ή όχι στη(ν) (κύρια) δίκη ως προσθέτως παρεμβαίνων.

6) Η ανακοίνωση δίκης δεν επηρεάζει τη σχέση μεταξύ του τρίτου και του αντιδίκου του διαδίκου που ανακοίνωσε τη δίκη, εκτός εάν ο τρίτος παρέμβει υπέρ του αντιδίκου.

Άρθρο 74 - Περιγραφή των εθνικών κανόνων και διαδικασιών που αφορούν την εκτέλεση

Συναφώς, γίνεται παραπομπή στις αντίστοιχες πληροφορίες που έχει δημοσιεύσει η Αυστρία στη διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης στο τμήμα «Προσφυγή σε δικαστήριο» — «Εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων» — «Διαδικασίες για την εφαρμογή δικαστικών αποφάσεων», στον ακόλουθο σύνδεσμο [URL](#).

Άρθρο 75 στοιχείο α) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να υποβάλλονται οι αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 2, το άρθρο 45 παράγραφος 4 και το άρθρο 47 παράγραφος 1

- στην Αυστρία ενώπιον του «Bezirksgericht» (ειρηνοδικείου) στο οποίο εκκρεμεί η διαδικασία εκτέλεσης. Στην περίπτωση των αιτήσεων αναγνώρισης ότι δεν συντρέχει κανένας από τους λόγους άρνησης της αναγνώρισης (άρθρο 36 παράγραφος 2), καθώς και στην περίπτωση των αιτήσεων άρνησης της αναγνώρισης (άρθρο 45) αρμόδιο είναι το «Bezirksgericht» (ειρηνοδικείο), στην περιφέρεια του οποίου έχει την κατοικία ή την έδρα του ο διάδικος που δεσμεύεται από την απόφαση.

Άρθρο 75 στοιχείο β) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με αίτηση για άρνηση εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 2

- στην Αυστρία ενώπιον του «Landesgericht» (πρωτοδικείου) στο οποίο υπάγεται ιεραρχικά το «Bezirksgericht» (ειρηνοδικείο) στο οποίο εκκρεμεί η διαδικασία εκτέλεσης.

Άρθρο 75 στοιχείο γ) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία μπορεί να ασκηθεί οποιοδήποτε περαιτέρω ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50

- στην Αυστρία ενώπιον του «Oberster Gerichtshof» (Ανώτατου Δικαστηρίου), στο οποίο υπάγεται ιεραρχικά το «Bezirksgericht» (ειρηνοδικείο) στο οποίο εκκρεμεί η διαδικασία εκτέλεσης.

Άρθρο 75 στοιχείο δ) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των βεβαιώσεων που αφορούν δικαστικές αποφάσεις, δημόσια έγγραφα και δικαστικούς συμβιβασμούς

Επιτρέπεται μόνον η χρήση της γερμανικής γλώσσας.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Κανόνες περί δικαιοδοσίας των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 6 παράγραφος 2 του κανονισμού

- στην Αυστρία: το άρθρο 99 του νόμου για τη δικαστική δικαιοδοσία (Jurisdiktionsnorm).

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση δίκης προς τρίτον που αναφέρεται στο άρθρο 65 του κανονισμού

- στην Αυστρία: το άρθρο 21 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Zivilprozessordnung).

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Συμβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 69 του κανονισμού

η σύμβαση μεταξύ της Γερμανίας και της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων, των δικαστικών συμβιβασμών και των δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 6 Ιουνίου 1959

η σύμβαση μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Δημοκρατίας της Αυστρίας για τη δικαστική συνδρομή σε αστικές υποθέσεις και για την αναγνώριση των δημοσίων εγγράφων, που υπογράφηκε στη Σόφια στις 20 Οκτωβρίου 1967

η σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων, των διαιτητικών αποφάσεων και των δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 16 Ιουνίου 1959

η σύμβαση μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 14 Ιουλίου 1961, και το σχετικό πρωτόκολλο, που υπογράφηκε στο Λονδίνο στις 6 Μαρτίου 1970

η σύμβαση μεταξύ των Κάτω Χωρών και της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων και των δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Χάγη στις 6 Φεβρουαρίου 1963

η σύμβαση μεταξύ της Γαλλίας και της Αυστρίας για την αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων και των δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 15 Ιουλίου 1966

η σύμβαση μεταξύ του Λουξεμβούργου και της Αυστρίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων και των δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στο Λουξεμβούργο στις 29 Ιουλίου 1971

η σύμβαση μεταξύ της Ιταλίας και της Αυστρίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, των δικαστικών συμβιβασμών και των συμβολαιογραφικών πράξεων, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 16 Νοεμβρίου 1971

η σύμβαση μεταξύ της Αυστρίας και της Σουηδίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Στοκχόλμη στις 16 Σεπτεμβρίου 1982

η σύμβαση μεταξύ της Αυστρίας και της Ισπανίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων, των δικαστικών συμβιβασμών και των εκτελεστών δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 17 Φεβρουαρίου 1984

η σύμβαση μεταξύ της Φινλανδίας και της Αυστρίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 17 Νοεμβρίου 1986

η σύμβαση μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Δημοκρατίας της Αυστρίας για την αμοιβαία δικαστική συνεργασία, η οποία υπογράφηκε στη Βιέννη στις 16 Δεκεμβρίου 1954

η σύμβαση μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας και της Δημοκρατίας της Αυστρίας για κοινές σχέσεις σε αστικές υποθέσεις και σχετικά με έγγραφα, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 11 Δεκεμβρίου 1963

η σύμβαση μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και της Δημοκρατίας της Αυστρίας περί δικαστικής συνδρομής σε θέματα αστικού και οικογενειακού δικαίου και περί ισχύος και επιδόσεως εγγράφων, και το επισυναπτόμενο Πρωτόκολλό της, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 17 Νοεμβρίου 1965.

Τελευταία επικαιροποίηση: 14/01/2019

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Τα κράτη μέλη που είναι αρμόδια για τη διαχείριση ιστοσελίδων με εθνικό περιεχόμενο προβαίνουν αυτή τη στιγμή στην επικαιροποίηση μέρους του περιεχομένου αυτού του ιστότοπου για να το προσαρμόσουν στην αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Εάν στο περιεχόμενο του ιστοτόπου δεν λαμβάνεται ακόμη υπόψη η αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου, πρόκειται για ακούσιο σφάλμα και θα γίνουν οι κατάλληλες διορθώσεις.

Άρθρο 65 παράγραφος 3 - Πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, των αποτελεσμάτων των δικαστικών αποφάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού.

1. Πώς μπορεί σε γενικές γραμμές να περιγραφεί η ανακοίνωση δίκης;

Στην Πολωνία, η ανακοίνωση δίκης διέπεται από τα άρθρα 84 και 85 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Η έννοια αυτή αναφέρεται στην πολωνική γλώσσα ως «rzeczywianie». Συνίσταται στο ότι ένας διάδικος μπορεί να ζητήσει από έναν μελλοντικό αντίδικο την προσχώρησή του στη διαδικασία, δεδομένου ότι μια απόφαση που δεν είναι ευνοϊκή για τον διάδικο θα μπορούσε να καταλήξει σε αξίωση (που προκύπτει, για παράδειγμα, από συμφωνία εγγύησης) κατά του διαδίκου από τρίτο. Για τον σκοπό αυτό, ο διάδικος υποβάλλει διαδικαστικό έγγραφο το οποίο επιδίδεται στον τρίτο, ο οποίος μπορεί στη συνέχεια να δηλώσει ότι πρόκειται να συμμετάσχει στη διαδικασία ως επικουρικά παρεμβαίνον μέρος.

2. Ποια είναι τα κύρια αποτελέσματα των αποφάσεων σχετικά με τα πρόσωπα στα οποία ανακοινώθηκε η δίκη;

Η ανακοίνωση δίκης δεν συνεπάγεται αυτομάτως ότι το πρόσωπο που αποτελεί το αντικείμενο της αίτησης καθίσταται μέρος της εκκρεμούσας διαδικασίας. Η προσχώρησή του στη διαδικασία λαμβάνει τη μορφή επικουρικής παρέμβασης (άρθρα 76-78 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας). Με τη σύμφωνη γνώμη των διαδίκων, το επικουρικά παρεμβαίνον μέρος δύναται να υποκαταστήσει τον διάδικο υπέρ του οποίου έχει προσχωρήσει. Διαφορετικά, η απόφαση παράγει άμεσα αποτελέσματα (αλλά, στην περίπτωση της ανακοίνωσης δίκης, μόνο αν είναι σύμφωνη με τη φύση της αμφισβητούμενης σχέσης ή τη σχετική νομική διάταξη).

3. Υφίσταται δεσμευτική ισχύς όσον αφορά τη νομική εκτίμηση στο πλαίσιο της κύριας διαδικασίας;

Αν, παρά το σχετικό αίτημα, τρίτος δεν προσχωρήσει στη διαδικασία, χάνει το δικαίωμα να επικαλεστεί εσφαλμένη διεξαγωγή της πρώτης διαδικασίας στο πλαίσιο οποιασδήποτε μεταγενέστερης διαδικασίας (άρθρο 82 σε συνδυασμό με το άρθρο 85 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

4. Υφίσταται δεσμευτική ισχύς όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά που αποδείχθηκαν, τα οποία ο τρίτος δεν μπόρεσε να αμφισβητήσει στο πλαίσιο της κύριας διαδικασίας, π.χ. διότι δεν τα αμφισβήτησαν οι διάδικοι;

Η ανακοίνωση δίκης και η αίτηση συμμετοχής τρίτου είναι επίσης προς το συμφέρον του τρίτου, διότι μπορεί να συμβάλει στην επίτευξη θετικού αποτελέσματος, το οποίο ενδέχεται να καταστήσει κάθε μεταγενέστερη διαδικασία περιττή.

5. Παράγει η ανακοίνωση δίκης τα αποτελέσματά της, ανεξάρτητα από το αν ο τρίτος συμμετείχε στην κύρια διαδικασία ή όχι;

Αν, παρά το σχετικό αίτημα, τρίτος δεν προσχωρήσει στη διαδικασία, χάνει το δικαίωμα να επικαλεστεί εσφαλμένη διεξαγωγή της πρώτης διαδικασίας στο πλαίσιο οποιασδήποτε μεταγενέστερης διαδικασίας (άρθρο 82 σε συνδυασμό με το άρθρο 85 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

6. Επηρεάζει η ανακοίνωση δίκης τη σχέση μεταξύ του τρίτου και του αντιδίκου του κοινοποιούντος μέρους;

Αν το πρόσωπο που έλαβε το αίτημα προσχωρήσει στη διαδικασία, καθίσταται επικουρικό παρεμβαίνον μέρος και μπορεί, με τη σύμφωνη γνώμη των διαδίκων, να υποκαταστήσει τον διάδικο υπέρ του οποίου προσχώρησε.

Άρθρο 74 - Περιγραφή των εθνικών κανόνων και διαδικασιών που αφορούν την εκτέλεση

Άρθρο 74 - Περιγραφή των εθνικών κανόνων και διαδικασιών σχετικά με την εκτέλεση μπορείτε να βρείτε στο δελτίο πληροφοριών [Procedure służące wykonaniu orzeczenia](#) (διαδικασίες για την εκτέλεση απόφασης).

Άρθρο 75 στοιχείο α) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να υποβάλλονται οι αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 2, το άρθρο 45 παράγραφος 4 και το άρθρο 47 παράγραφος 1

Το περιφερειακό δικαστήριο [sąd okręgowy] της κατοικίας ή της καταστατικής έδρας του οφειλέτη ή, ελλείψει τέτοιου δικαστηρίου, το περιφερειακό δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου εκκρεμεί ή διενεργείται η εκτέλεση.

Στην περίπτωση αιτήματος για άρνηση αναγνώρισης:

Το περιφερειακό δικαστήριο [sąd okręgowy] που έχει αρμοδιότητα επί της υπόθεσης για την οποία εκδόθηκε η απόφαση ή στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται το τοπικό δικαστήριο [sąd rejonowy] που έχει αρμοδιότητα ή, ελλείψει αυτού, το περιφερειακό δικαστήριο της Βαρσοβίας.

Άρθρο 75 στοιχείο β) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με αίτηση για άρνηση εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 2

Το εφετείο («sąd apelacyjny») μέσω του περιφερειακού δικαστηρίου («sąd okręgowy»).

Άρθρο 75 στοιχείο γ) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία μπορεί να ασκηθεί οποιοδήποτε περαιτέρω ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50

Το ανώτατο δικαστήριο («Sąd Najwyższy») μέσω του εφετείου (sąd apelacyjny).

Άρθρο 75 στοιχείο δ) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των βεβαιώσεων που αφορούν δικαστικές αποφάσεις, δημόσια έγγραφα και δικαστικούς συμβιβασμούς

Δεν συντρέχει αυτή η περίπτωση.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Κανόνες περί δικαιοδοσίας των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 6 παράγραφος 2 του κανονισμού

Το άρθρο 7 παράγραφος 4 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και το άρθρο 1110 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, στο μέτρο που προβλέπουν δικαιοδοσία των πολωνικών δικαστηρίων αποκλειστικά βάσει μίας από τις ακόλουθες περιστάσεις που συντρέχουν στο πρόσωπο του ενάγοντα: πολωνική υπηκοότητα, κατοικία, συνήθης διαμονή ή έδρα στην Πολωνία.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση δίκης προς τρίτον που αναφέρεται στο άρθρο 65 του κανονισμού

Τα άρθρα 84 και 85 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας σχετικά με την ανακοίνωση δίκης.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Συμβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 69 του κανονισμού

η σύμβαση μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι στις 6 Μαρτίου 1959,

η σύμβαση μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας και της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 6 Φεβρουαρίου 1960, και ισχύει επί του παρόντος μεταξύ Πολωνίας και Σλοβενίας και μεταξύ Πολωνίας και Κροατίας,

η συμφωνία μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας περί δικαστικής συνδρομής και έννομων σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 4 Δεκεμβρίου 1961,

η σύμβαση μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας και της Δημοκρατίας της Αυστρίας περί αμοιβαίων σχέσεων επί αστικών υποθέσεων και περί πράξεων, η οποία υπογράφηκε στη Βιέννη στις 11 Δεκεμβρίου 1963,

η σύμβαση μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας και της Ελληνικής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στην Αθήνα στις 24 Οκτωβρίου 1979,

η συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας περί δικαστικής συνδρομής και ρύθμισης των έννομων σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές, εργατικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 21 Δεκεμβρίου 1987, και εξακολουθεί να ισχύει στις σχέσεις μεταξύ της Πολωνίας και της Τσεχικής Δημοκρατίας, καθώς και στις σχέσεις μεταξύ της Πολωνίας και της Σλοβακίας,

η σύμβαση μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής και αναγνώρισης και εκτέλεσης των αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 28 Απριλίου 1989,

η συμφωνία μεταξύ της Δημοκρατίας της Πολωνίας και της Δημοκρατίας της Λιθουανίας περί δικαστικής συνδρομής και έννομων σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές, εργατικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 26 Ιανουαρίου 1993,
η συμφωνία μεταξύ της Δημοκρατίας της Λετονίας και της Δημοκρατίας της Πολωνίας περί δικαστικής συνδρομής και έννομων σχέσεων επί αστικών, οικογενειακών, εμπορικών και ποινικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στη Ρίγα στις 23 Φεβρουαρίου 1994,
η σύμβαση μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Πολωνίας περί νομικής συνεργασίας σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Λευκωσία στις 14 Νοεμβρίου 1996,
η συμφωνία μεταξύ της Δημοκρατίας της Εσθονίας και της Δημοκρατίας της Πολωνίας περί δικαστικής συνδρομής και έννομων σχέσεων σε αστικές, εργατικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Ταλίν στις 27 Νοεμβρίου 1998,
η συνθήκη μεταξύ της Ρουμανίας και της Δημοκρατίας της Πολωνίας περί δικαστικής συνδρομής και έννομων σχέσεων σε αστικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βουκουρέστι στις 15 Μαΐου 1999.

Τελευταία επικαιροποίηση: 28/02/2019

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Τα κράτη μέλη που είναι αρμόδια για τη διαχείριση ιστοσελίδων με εθνικό περιεχόμενο προβαίνουν αυτή τη στιγμή στην επικαιροποίηση μέρους του περιεχομένου αυτού του ιστότοπου για να το προσαρμόσουν στην αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Εάν στο περιεχόμενο του ιστοτόπου δεν λαμβάνεται ακόμη υπόψη η αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου, πρόκειται για ακούσιο σφάλμα και θα γίνουν οι κατάλληλες διορθώσεις.

Βρυξέλλες I (αναδιτύπωση) - Σλοβενία

Άρθρο 65 παράγραφος 3 - Πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, των αποτελεσμάτων των δικαστικών αποφάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού.

1) Πώς μπορεί σε γενικές γραμμές να περιγραφεί η ανακοίνωση δίκης:

Η ανακοίνωση δίκης («*litis denuntiatio*») συνιστά επίσημη κοινοποίηση εκκρεμούς δίκης σε τρίτο πρόσωπο. Μπορεί να συνδυαστεί με πρόσκληση προς το εν λόγω πρόσωπο να συμμετάσχει στη δίκη. Στόχος αυτής της ανακοίνωσης είναι να διασφαλίσει για τον ενάγοντα ή τον εναγόμενο τα δικαιώματα και τις επιπτώσεις που αναγνωρίζονται στο πλαίσιο του αστικού δικαίου. Ο διάδικος που ανακοινώνει τη δίκη (διάδικος στη δίκη) διαβιβάζει την κοινοποίηση στο δικαστήριο, το οποίο την επιδίδει στη συνέχεια στον τρίτο, που είναι ελεύθερος να αποφασίσει αν θα παρέμβει ή όχι στη δίκη. Σύμφωνα με το σλοβενικό δίκαιο, το δικαστήριο δεν αποφαινεται αν η αίτηση διαδίκου για επίσημη κοινοποίηση σε τρίτο πρόσωπο είναι δικαιολογημένη. Ακόμη και αν ο τρίτος παρέμβει στη δίκη, δεν καθίσταται διάδικος και η σχέση του με καθέναν από τους διαδίκους της κύριας δίκης δεν μπορεί να κριθεί στο πλαίσιο αυτής της δίκης. Ο τρίτος μπορεί να υποστηρίξει οποιονδήποτε διάδικο της κύριας δίκης. Εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις, ο τρίτος μπορεί να συμμετάσχει στη διαδικασία ως παρεμβαίνων. Με αυτόν τον τρόπο μπορεί να συμβάλει στο να κερδηθεί η υπόθεση και, κατά συνέπεια, να συμβάλει στην αποφυγή μεταγενέστερης (αναγκαστικής) δίκης σε βάρος του ή να βελτιώσει τη θέση του σε μια τέτοια μεταγενέστερη δίκη. Ο τρίτος δεν μπορεί να υποβάλει αίτημα για διακοπή της ανοιγείας δίκης, για παράταση των προθεσμιών ή για αναβολή της συζήτησης.

2) Ποια είναι τα κύρια αποτελέσματα των αποφάσεων στα πρόσωπα στα οποία ανακοινώθηκε η δίκη:

Η ανακοίνωση δίκης προστατεύει τον διάδικο που την πραγματοποιεί από ορισμένες αξιώσεις αποζημίωσης που θα μπορούσε διαφορετικά να αναμένει ότι θα εγείρει ο τρίτος. Ένας τρίτος στον οποίο δόθηκε μέσω ανακοίνωσης δίκης η ευκαιρία να επηρεάσει την έκβαση μιας δίκης δεν μπορεί, καταρχήν, να εγείρει πλέον αξιώσεις αποζημίωσης για πλημμελή διεξαγωγή της δίκης εκ μέρους του διαδίκου που ανακοίνωσε τη δίκη. Επιπλέον, εάν επακολουθήσει αναγκαστική δίκη μεταξύ του διαδίκου που ανακοίνωσε τη δίκη και προσώπου στο οποίο ανακοινώθηκε η κύρια δίκη, το εν λόγω πρόσωπο δεν μπορεί να προβάλει στον διάδικο που ανακοίνωσε τη δίκη ισχυρισμούς ή πραγματικά περιστατικά που αντιπάσκουν με τις αναγκαίες παραδοχές (πραγματικά περιστατικά) της απόφασης στην κύρια δίκη.

3) Δεν υπάρχει, εντούτοις, κανένα δεσμευτικό αποτέλεσμα, όσον αφορά τη νομική εκτίμηση στο πλαίσιο της κύριας δίκης.

4) Δεν υπάρχει επίσης κανένα δεσμευτικό αποτέλεσμα όσον αφορά τα αποδεδειγμένα πραγματικά περιστατικά τα οποία ο τρίτος δεν μπόρεσε να αμφισβητήσει στην κύρια δίκη, π.χ. διότι δεν τα αμφισβήτησαν οι διάδικοι.

5) Η ανακοίνωση δίκης παράγει τα αποτελέσματά της ανεξάρτητα αν ο τρίτος παρενέβη στην κύρια δίκη ή όχι.

6) Η ανακοίνωση δίκης δεν επηρεάζει τη σχέση μεταξύ του τρίτου και του αντιδίκου του διαδίκου που ανακοίνωσε τη δίκη, με εξαίρεση την περίπτωση που ο τρίτος αποφάσισε να παρέμβει υπέρ του αντιδίκου.

Άρθρο 75 στοιχείο α) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να υποβάλλονται οι αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 2, το άρθρο 45 παράγραφος 4 και το άρθρο 47 παράγραφος 1

- στη Σλοβενία: Το *okrožno sodišče* (πρωτοδικείο).

Άρθρο 75 στοιχείο β) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με αίτηση για άρνηση εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 2

- στη Σλοβενία: Το *okrožno sodišče* (πρωτοδικείο).

Άρθρο 75 στοιχείο γ) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία μπορεί να ασκηθεί οποιονδήποτε περαιτέρω ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50

- στη Σλοβενία: Το *Vrhovno sodišče Republike Slovenije* (Ανώτατο Δικαστήριο της Δημοκρατίας της Σλοβενίας).

Άρθρο 75 στοιχείο δ) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των βεβαιώσεων που αφορούν δικαστικές αποφάσεις, δημόσια έγγραφα και δικαστικούς συμβιβασμούς

- στη Σλοβενία: στα ακόλουθα δικαστήρια, μία από τις γλώσσες των εθνικών μειονοτήτων γίνεται επίσης αποδεκτή ως επίσημη γλώσσα επιπλέον των σλοβενικών:

Okrožno sodišče v Korpu (Πρωτοδικείο της Κοπερ): η ιταλική

Okrajno sodišče v Korpu (Ειρηνοδικείο της Κοπερ): η ιταλική

Okrajno sodišče v Piranu (Ειρηνοδικείο της Πιράν): η ιταλική

Okrajno sodišče v Lendavi (Ειρηνοδικείο της Λενάβα): η ουγγρική.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Κανόνες περί δικαιοδοσίας των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 6 παράγραφος 2 του κανονισμού

- στη Σλοβενία: άρθρο 58 του νόμου περί ιδιωτικού και δικονομικού διεθνούς δικαίου (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*).

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση δίκης προς τρίτον που αναφέρεται στο άρθρο 65 του κανονισμού

- στη Σλοβενία: άρθρο 204 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (*Zakon o pravnem postopku*) που διέπει την ανακοίνωση δίκης.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Συμβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 69 του κανονισμού

η συνθήκη μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Δημοκρατίας της Αυστρίας για την αμοιβαία δικαστική συνεργασία, η οποία υπογράφηκε στη Βιέννη στις 16 Δεκεμβρίου 1954,

η σύμβαση μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας για την αμοιβαία δικαστική συνεργασία σε αστικές και διοικητικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 3 Δεκεμβρίου 1960,

η σύμβαση μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και του Βασιλείου της Ελλάδος περί της αμοιβαίας αναγνώρισης και εκτέλεσης των δικαστικών αποφάσεων, η οποία υπογράφηκε στην Αθήνα στις 18 Ιουνίου 1959·

η σύμβαση μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 6 Φεβρουαρίου 1960,

η συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας για τη ρύθμιση των έννομων σχέσεων σε αστικές, οικογενειακές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Βελιγράδι στις 20 Ιανουαρίου 1964,

η συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Κυπριακής Δημοκρατίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στη Λευκωσία στις 19 Σεπτεμβρίου 1984,

η συμφωνία μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Βουλγαρίας περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, η οποία υπογράφηκε στη Σόφια στις 23 Μαρτίου 1956,

η συνθήκη μεταξύ της Ομοσπονδιακής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ρουμανίας περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, η οποία υπογράφηκε στο Βελιγράδι στις 18 Οκτωβρίου 1960, και το πρωτόκολλο που τη συνοδεύει,

η συνθήκη μεταξύ της Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, η οποία υπογράφηκε στο Βελιγράδι στις 7 Μαρτίου 1968,

η συνθήκη μεταξύ της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Δημοκρατίας της Κροατίας περί δικαστικής συνδρομής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στο Ζάγκρεμπ στις 7 Φεβρουαρίου 1994,

η σύμβαση μεταξύ των κυβερνήσεων της Σοσιαλιστικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας περί της αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων, η οποία υπογράφηκε στο Παρίσι στις 18 Μαΐου 1971.

Τελευταία επικαιροποίηση: 28/02/2019

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Τα κράτη μέλη που είναι αρμόδια για τη διαχείριση ιστοσελίδων με εθνικό περιεχόμενο προβαίνουν αυτή τη στιγμή στην επικαιροποίηση μέρους του περιεχομένου αυτού του ιστότοπου για να το προσαρμόσουν στην αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Εάν στο περιεχόμενο του ιστοτόπου δεν λαμβάνεται ακόμη υπόψη η αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου, πρόκειται για ακούσιο σφάλμα και θα γίνουν οι κατάλληλες διορθώσεις.